

NEOKONSTRUKTIVISMUS

evropský
sociální
fond v ČR

EVROPSKÁ UNIE

MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ,
MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY

OP Vzdělávání
pro konkurenceschopnost

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

NEOKONSTRUKTIVISMUS

VY_32_INOVACE_DVK4320

- Autor: Mgr. Jan Souček
- Vznik: 09 / 2012
- Téma: Umění 2. poloviny 20. století
- Předmět: DVK / 4. ročník
- Anotace: Obrazová charakteristika vývoje neokonstruktivistických tendencí v českém umění

NEOKONSTRUKTIVISMUS

- Ještě před polovinou 60. let se na výtvarné scéně začaly prosazovat nové, konstruktivní tendence, které se hlásily k dynamice moderní doby, k jejím technickým vynálezům i formálnímu tvarosloví.
- Matematický princip řádu je podstatou vznikajícího neokonstruktivismu. Právě tento matematický princip řádu jej odlišuje od geometrické abstrakce a konstruktivismu mezi dvěma světovými válkami, které byly jeho východiskem.
Pojem napovídá, že hledání vzájemných vztahů geometrických forem typické pro geometrickou abstrakci je nahrazeno konstrukcí daných (neměnných) geometrických prvků. Jedním z prostředků matematického principu je systém variací a permutací.
- Tyto tendence geometrické abstrakce v českém umění reprezentují díla předních autorů spjatých s činností skupiny **Křižovatka** (1963) a dobově významnou výstavou **Nová citlivost** (1968).
- Patří sem proměnlivé dílo **Karla Malicha**, pohybující se od řádu až k spiritualismu. Dále autoři specifické české verze **op artu** **Vladislava Mirvalda** a **Huga Demartiniho**, racionálního **Jana Kubička**, počítačového mága **Zdeňka Sýkory**, originálního autora variabilů **Radoslava Kratiny**.

Jiná formální i obsahová východiska má pak tvorba významných generačních i výstavních souputníků **Václava Boštíka** a **Jiřího Koláře**.

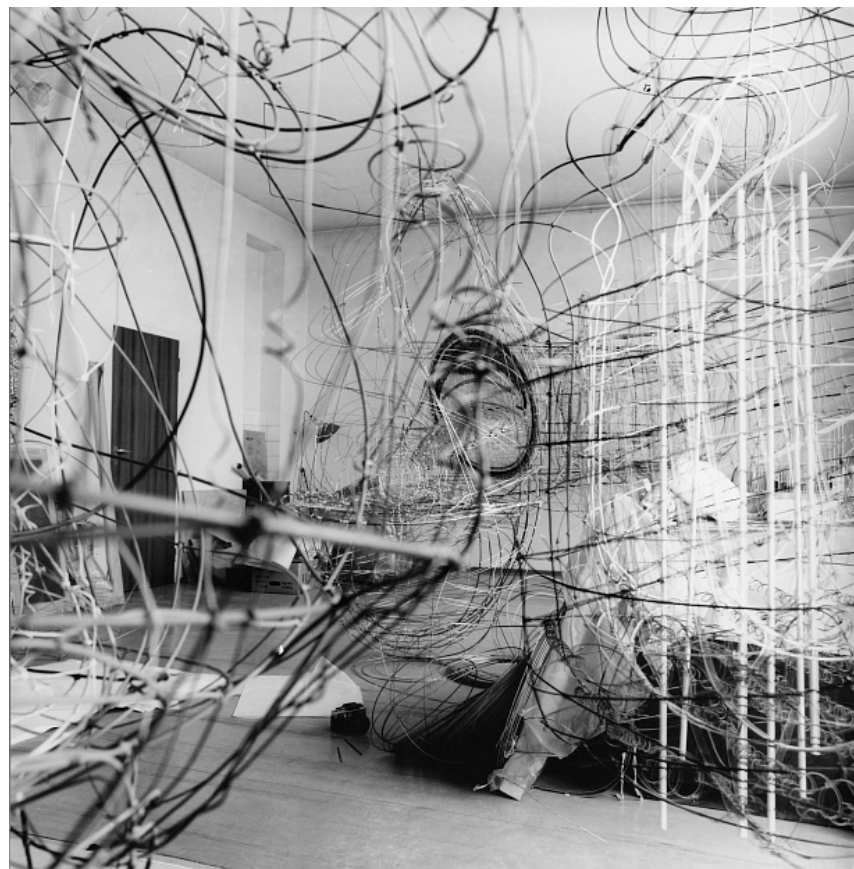
Karel Malich *1924

patří k nejuznávanějším klasikům české výtvarné scény. V současné době je znám především svými pastely a drátěnými objekty.

Na počátku jeho tvorby stojí krajinomalba z oblasti jeho rodných Holic. Postupně se jeho výtvarný projev stále více abstrahoval a geometrizoval. Začal pracovat s monochromními plochami, jeho práce nereflektovaly vnější realitu. V šedesátých letech se zabýval kolážemi, které ho dovedly k reliéfům a také k prostorovým plastikám. Vznikaly první prostorové modely mraků, drátěné třírozměrné kompozice, které si bez ohledu na inspiraci přírodou uchovávají vlastní technický i magický charakter.

Jeho prostorové plastiky se postupně dramaticky zahušťují, struktury drátů se podobají vesmírným siločarám.

„Malichovo převratné dílo utváří schopnost zachytit světlo a proudění energií. Je založené na nadání, které umožňuje zhmotnit neviditelné a zobrazit to, co zůstává jen tušené. Na rozdíl od většiny umělců Malich pouze nepřijímá zavedené postupy, ale objevuje – v moderním umění nemají jeho drátěné plastiky obdoby, jedná se o svébytné a původní médium, které dokonale ovládl. To samé platí o pastelech, které kombinuje s temperovými barvami.“

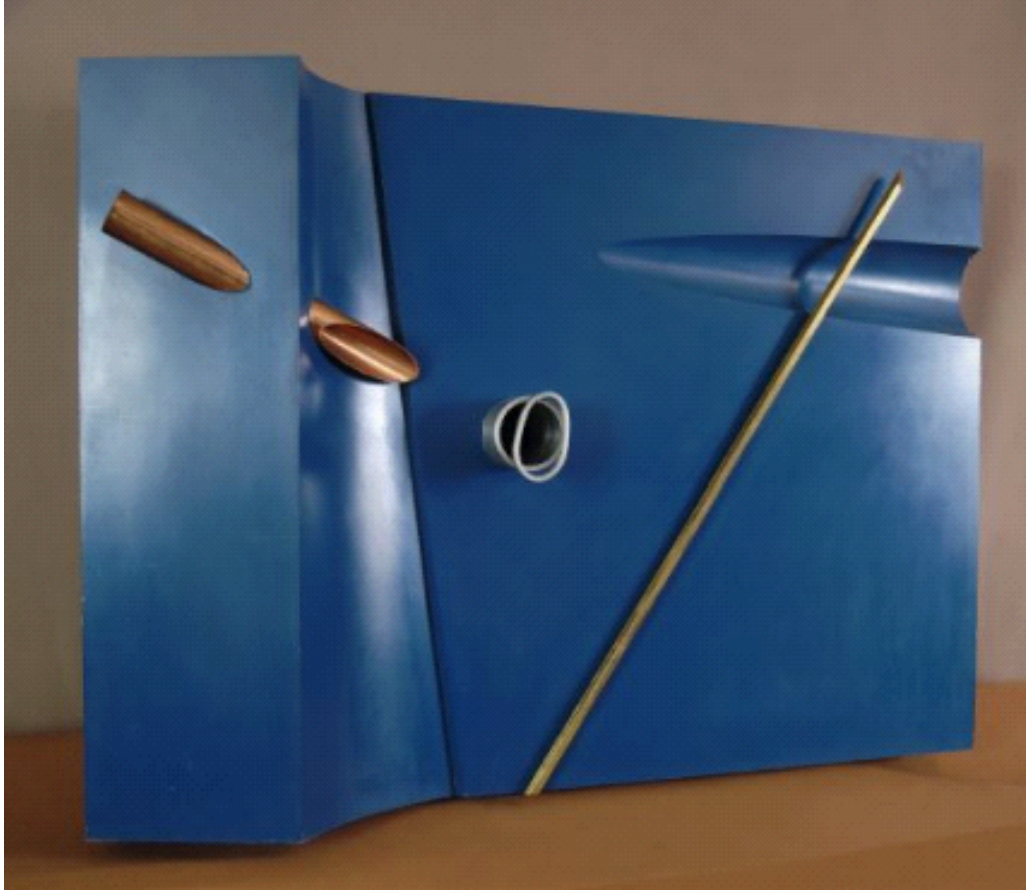

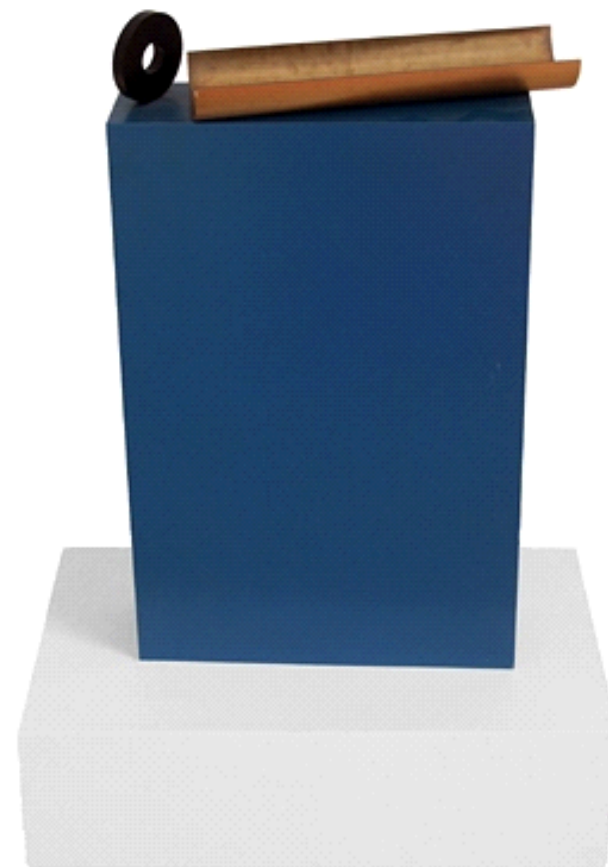
Prostorová skulptura, 1971

Černobílá plastika, 1964

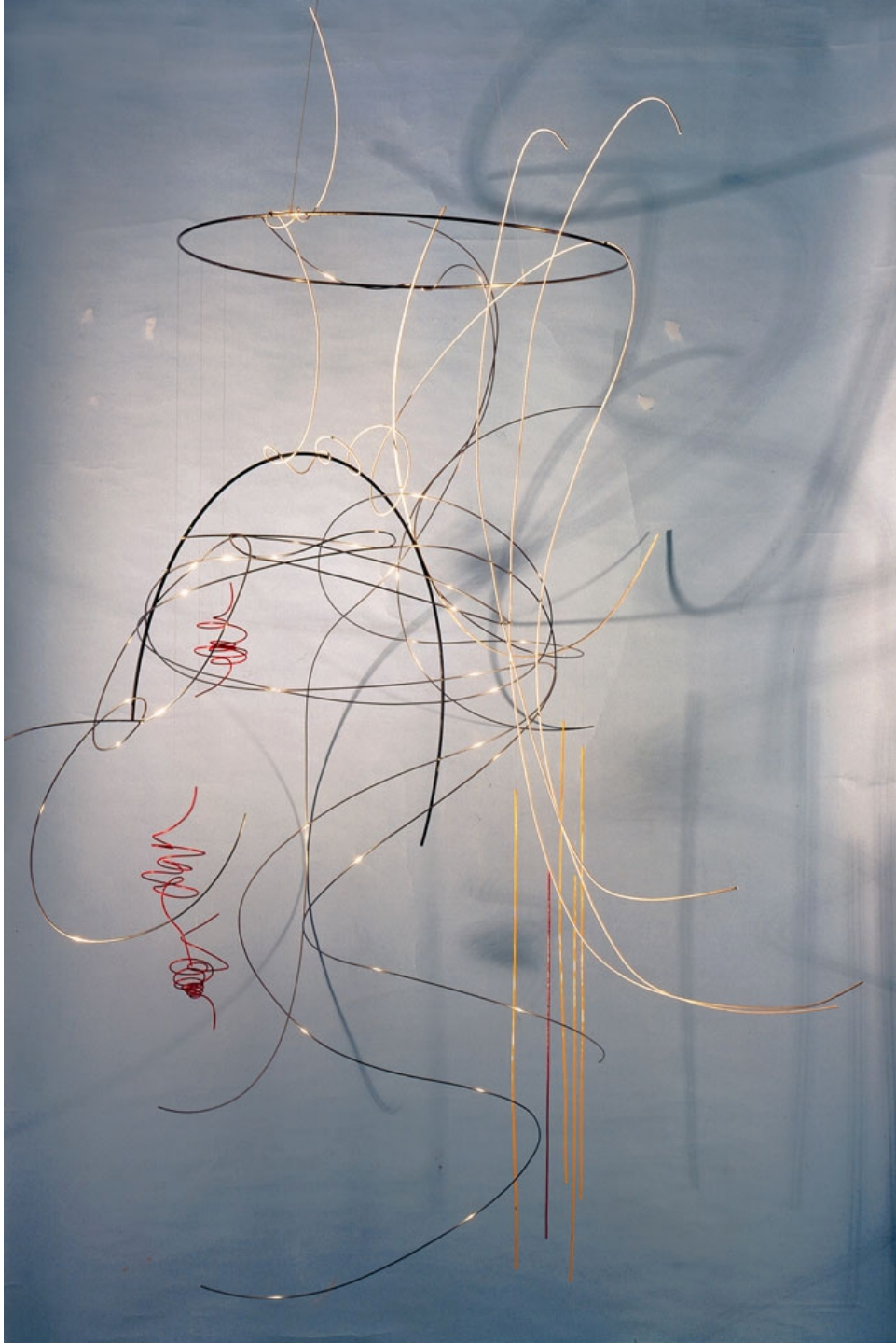

Modrý koridor 1970

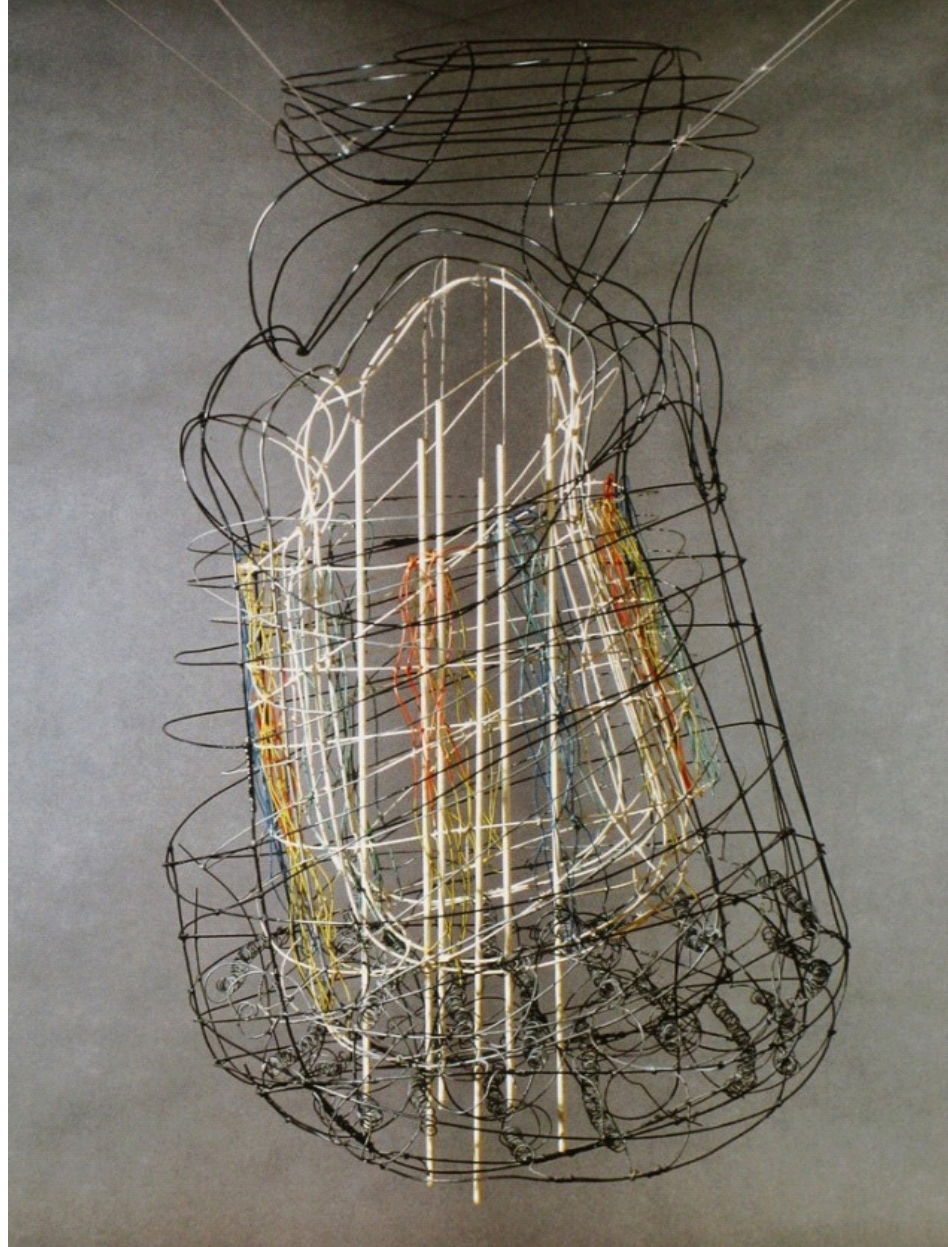

Modrozlatá plastika, 1967

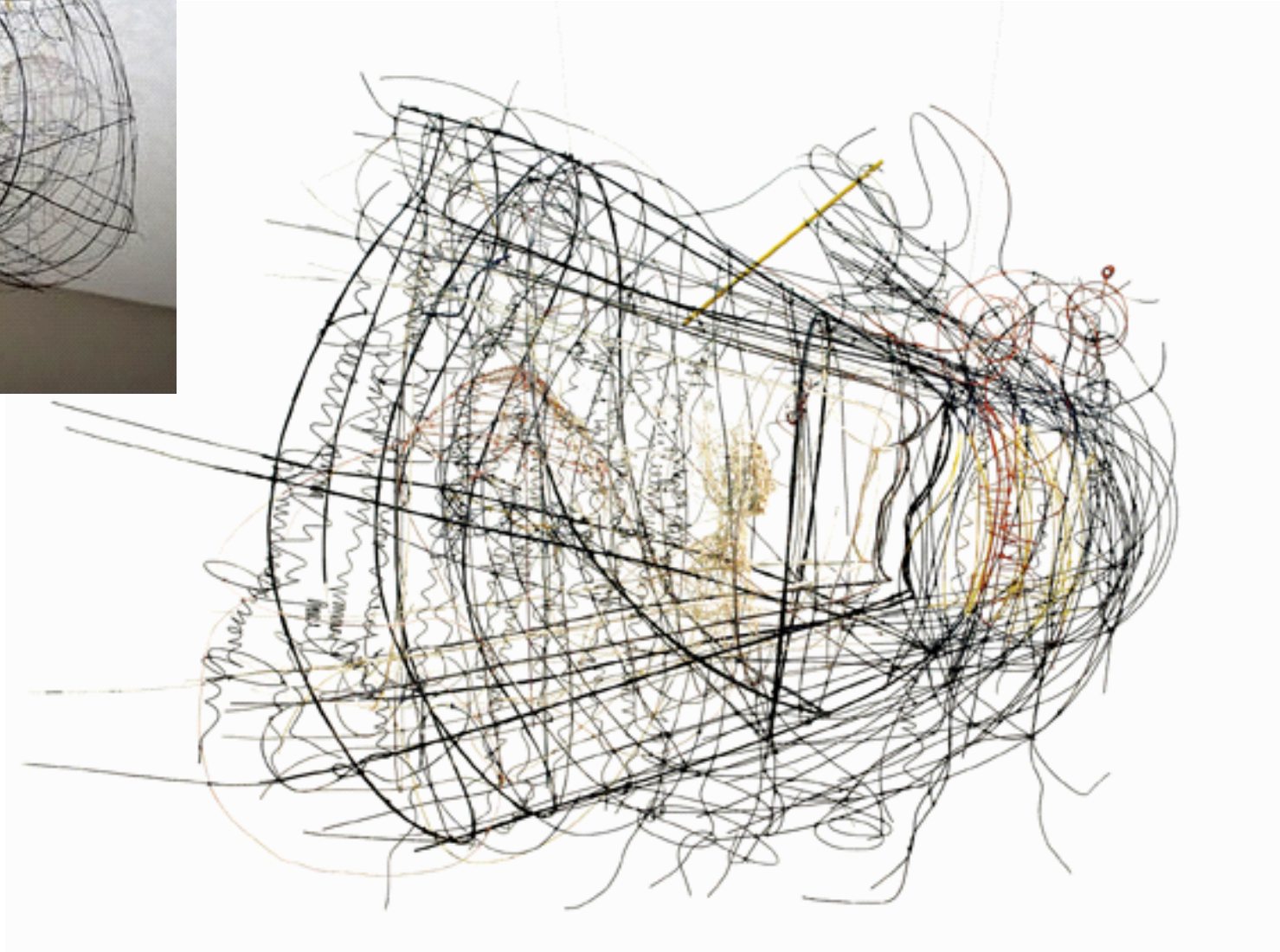

Krajina s kopcem, 1974
drát, 149×118×110cm

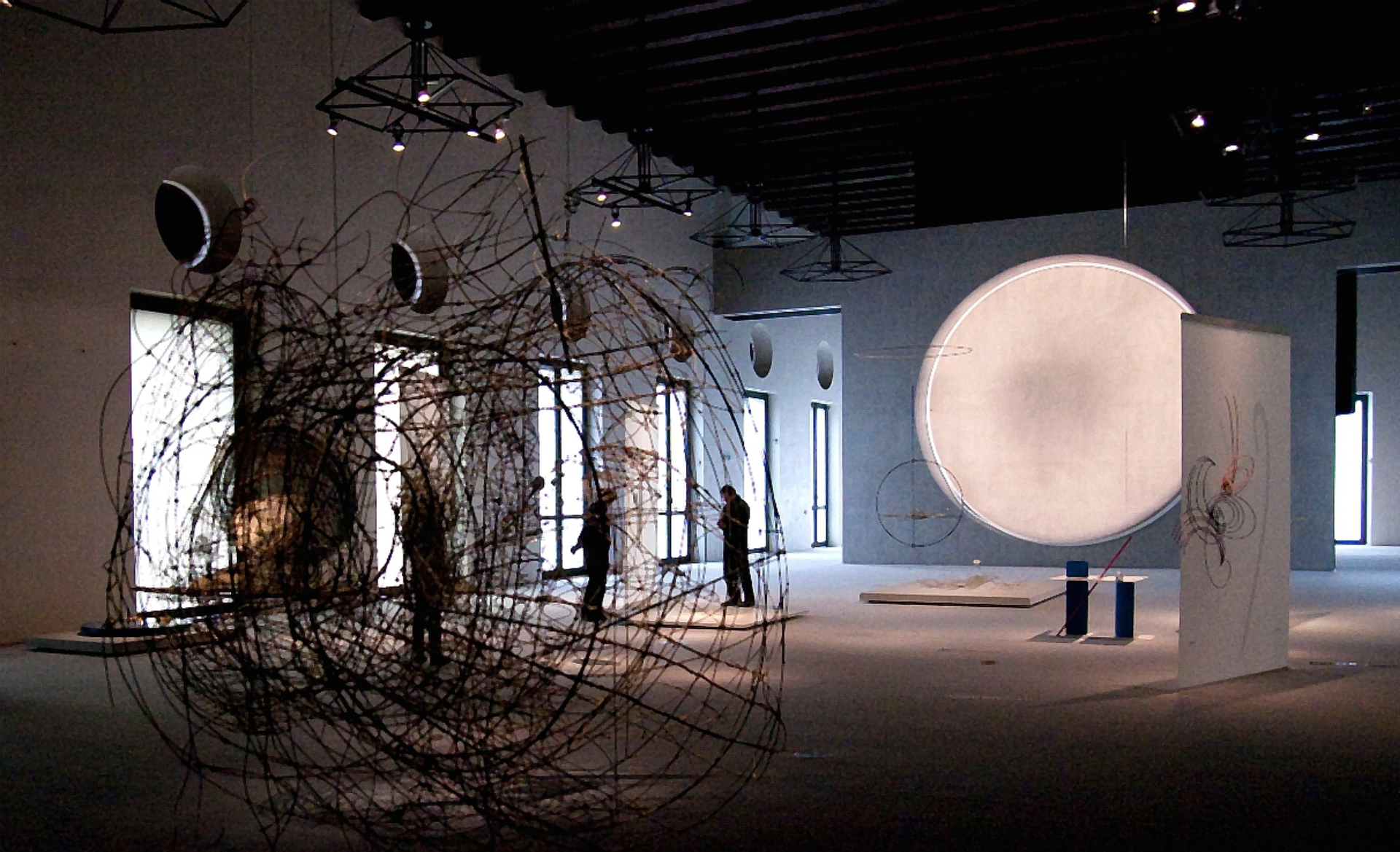
Do objektu Vnitřní světlo vtělil Malich svůj hluboký zážitek, který popisuje jako spatření světla v sobě a jenž ovlivnil jeho další tvorbu. Malich se intenzivně zabýval uvažováním o vlastním systému vidění; svůj zvnitřnělý kosmos vnímá zároveň zvnitřku i zvnějšku a dělá si o tom také písemné záznamy.

Světlo ve mně (pohled do sebe)
1977

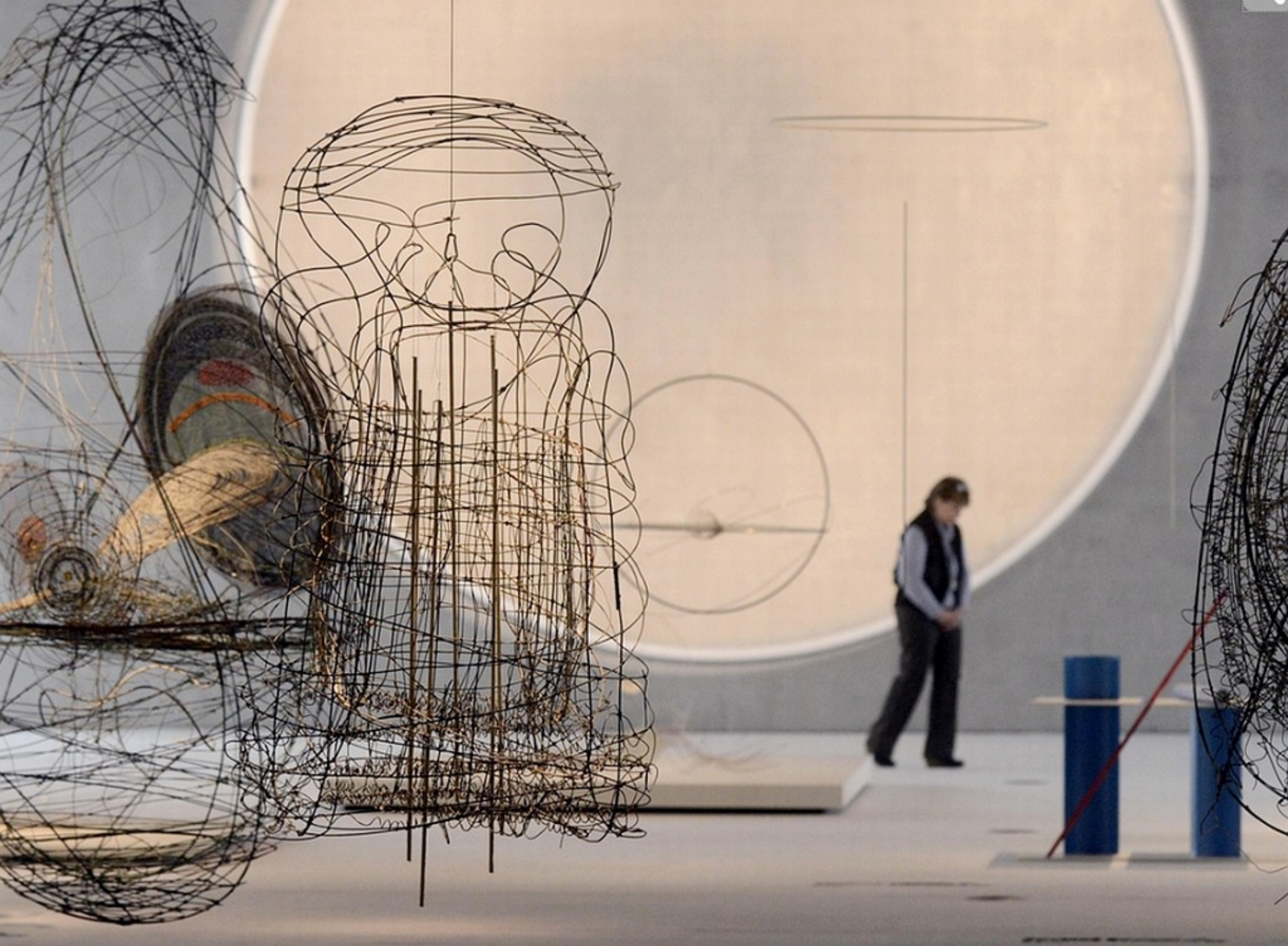

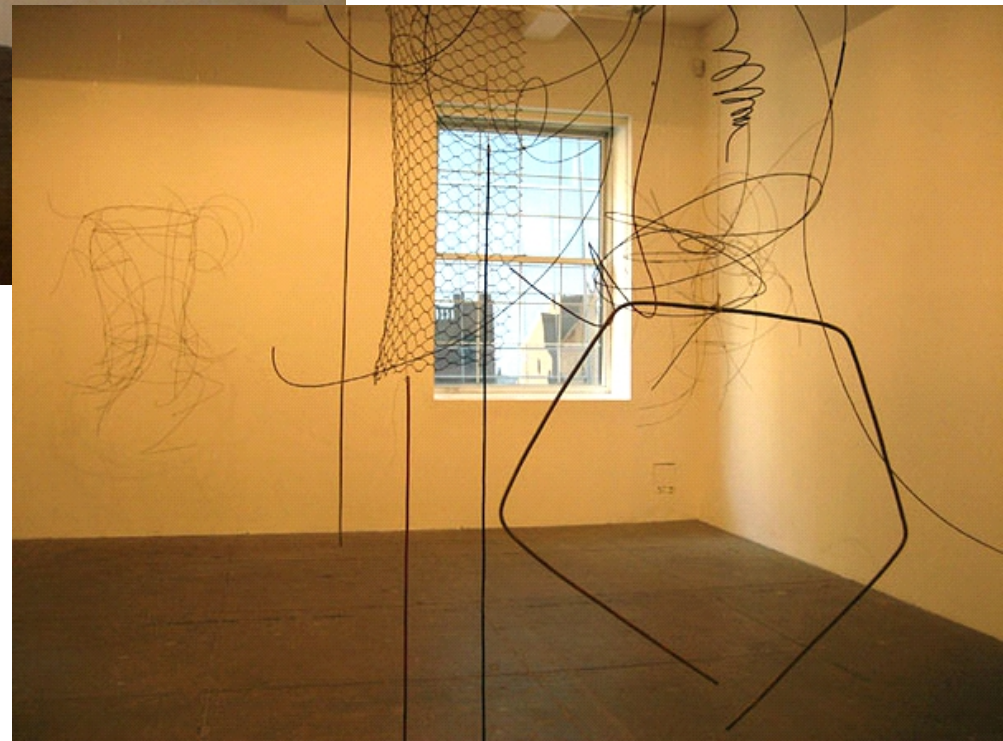
Karel Malich

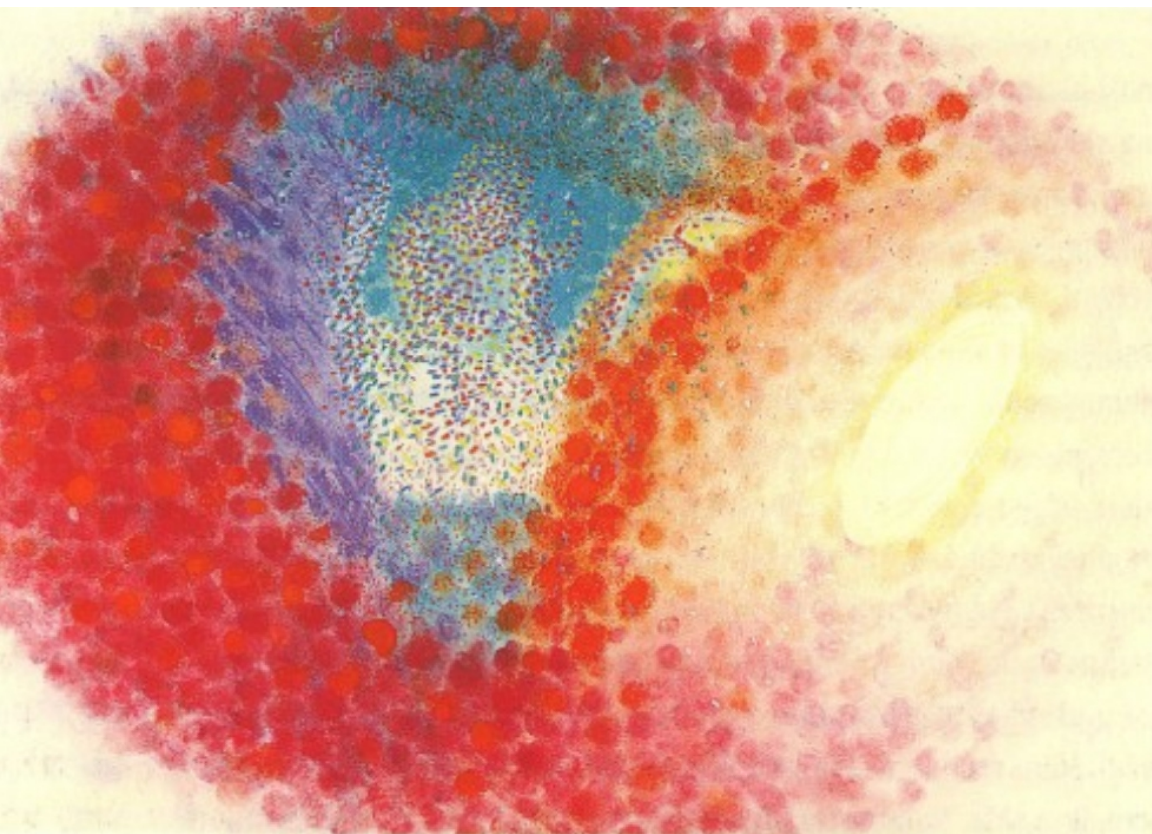
Výstava Magie Karla Malicha v Jízdárně Pražského hradu 1/2–8/5/2013

„Malichovo převratné dílo utváří schopnost zachytit světlo a proudění energií. Je založené na nadání, které umožňuje zhmotnit neviditelné a zobrazit to, co zůstává jen tušené. Je v něm vepsáno poznání vyplývající ze soustavného hledání a také předávání zkušeností z okamžiků osvětlení. Na rozdíl od většiny umělců Malich pouze nepřejímá zavedené postupy, ale objevuje – v moderním umění nemají jeho drátěné plastiky obdoby, jedná se o svébytné a původní médium, které dokonale ovládl. To samé platí o pastelech, které kombinuje s temperovými barvami.“

V 90. letech umělec intenzívně prozkoumával vnitřní svět svého vědomí i těla, vracel se k prožitkům krajiny svého dětství, v pastelech a kvaších zachycoval své světelné vjemy a v r. 1994 vydal autobiografii **Od tenkrát do teď tenkrát**.

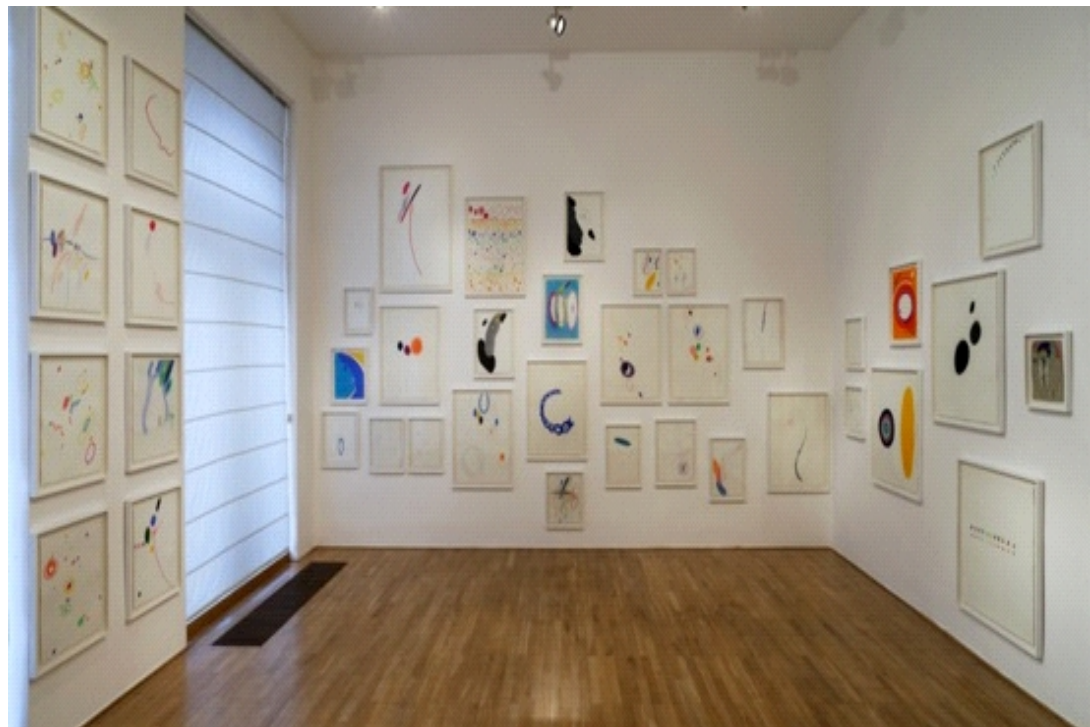
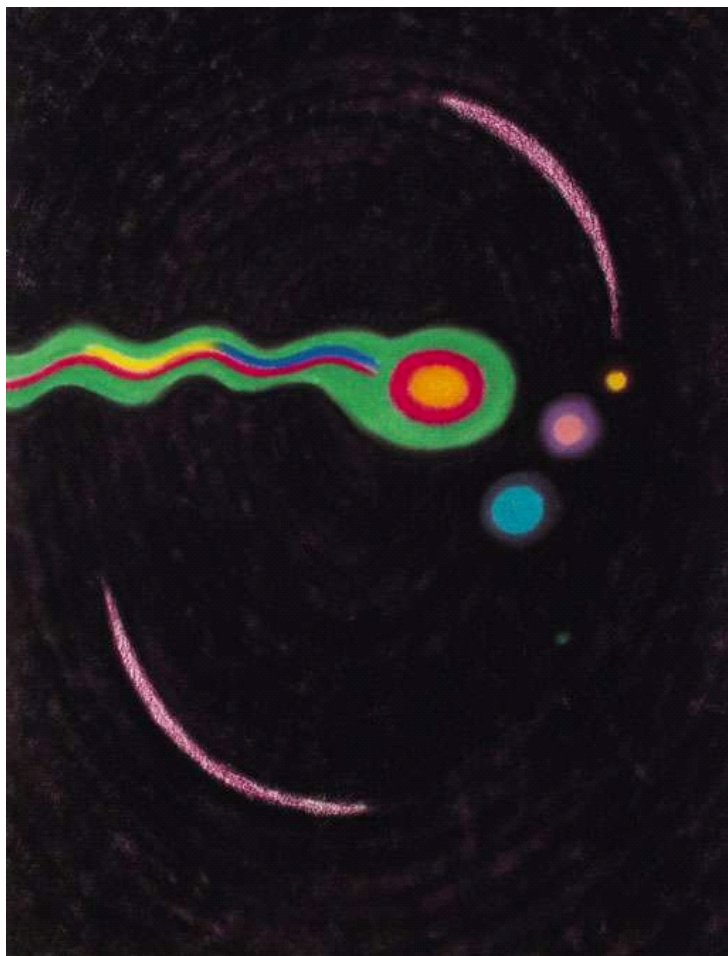

Pozoruji dva za stolem, 1980

Za stolem II, 1985

Světlo ve tmě, 1985

HUGO DEMARTINI

1931 - 2010

Hugo Demartini je společně s dalšími českými autory, kteří se věnovali víceméně abstraktní geometrické tvorbě zahrnován do tzv. české konstruktivistické školy.

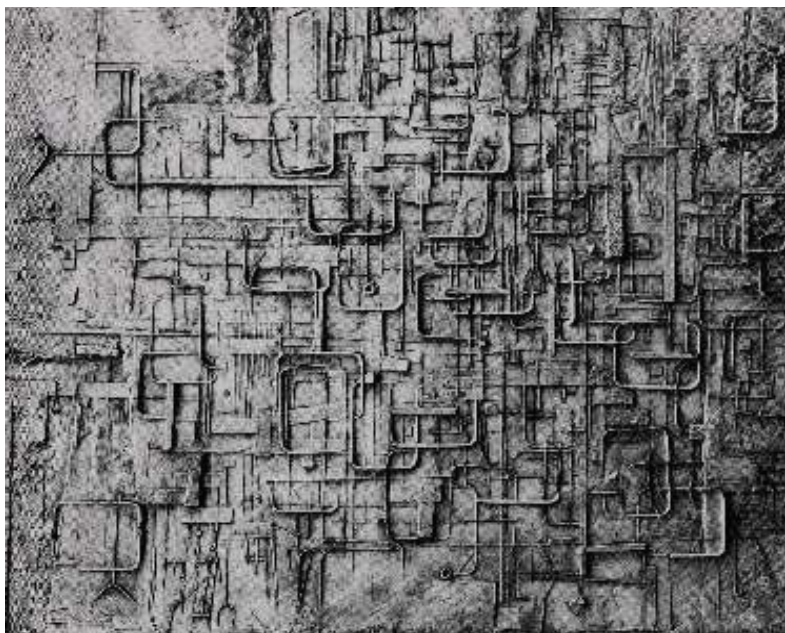
Demartini vystudoval Akademii výtvarných umění v Praze a již na konci 50. let se mu podařilo vymanit se z tehdy rozšířené a tendenční informelní malby. Došel k prostorové struktuře, v níž byly jednotlivými prvky různé – i neúplné – koule.

Postupně se ke struktuře zapojoval i vnější prostor, vznikaly jakési schránky po geometrických útvarech, které autor částečně destruoval.

Pracoval s kovovými lesklými materiály, ale i se sádkou. V šedesátých letech vyšel Demartini do krajiny, kde vytvářel jednak land artové objekty, ale i jednorázové akce, dnes zachycené pouze v dokumentacích.

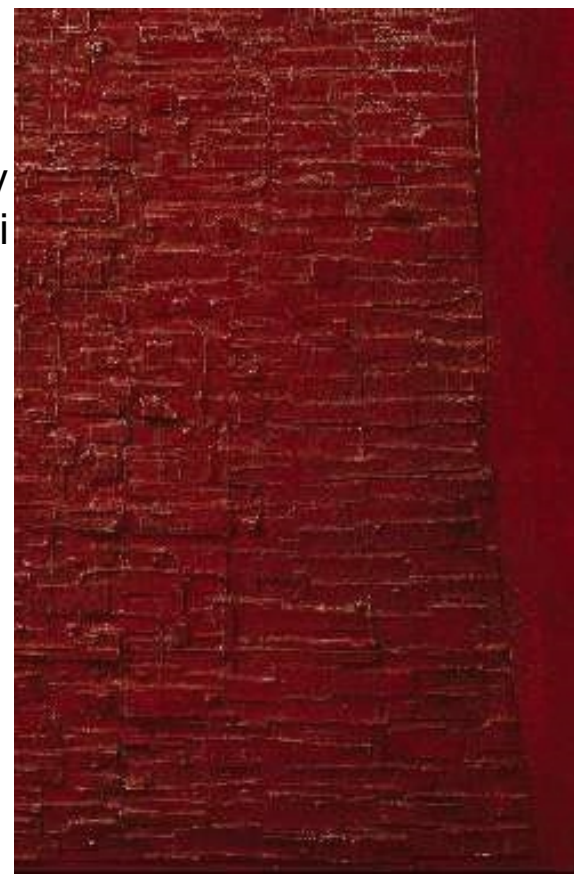
K velmi osobitým patří jeho prostorové kompozice z geometrických prvků náhodně vyhozených do vzduchu. V pozdějších letech se vrací k formě koule a jako sošné objekty vznikají ony náhodné minimalistické kompozice geometrických útvarů, které jsou umístěny v plexisklových krabicích.

**Konstruktivní kompozice
1961-2**

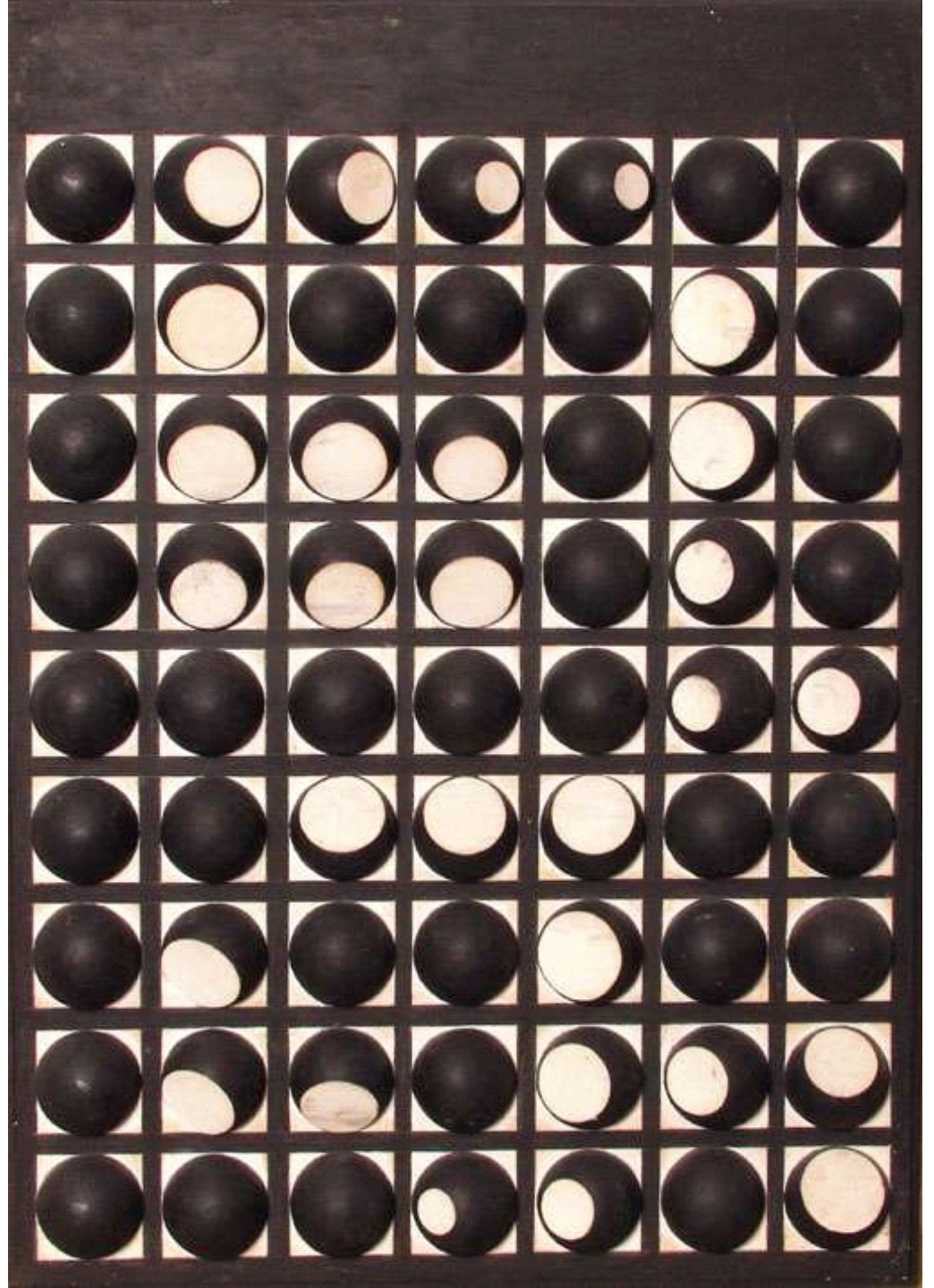
Červený reliéf, 1962

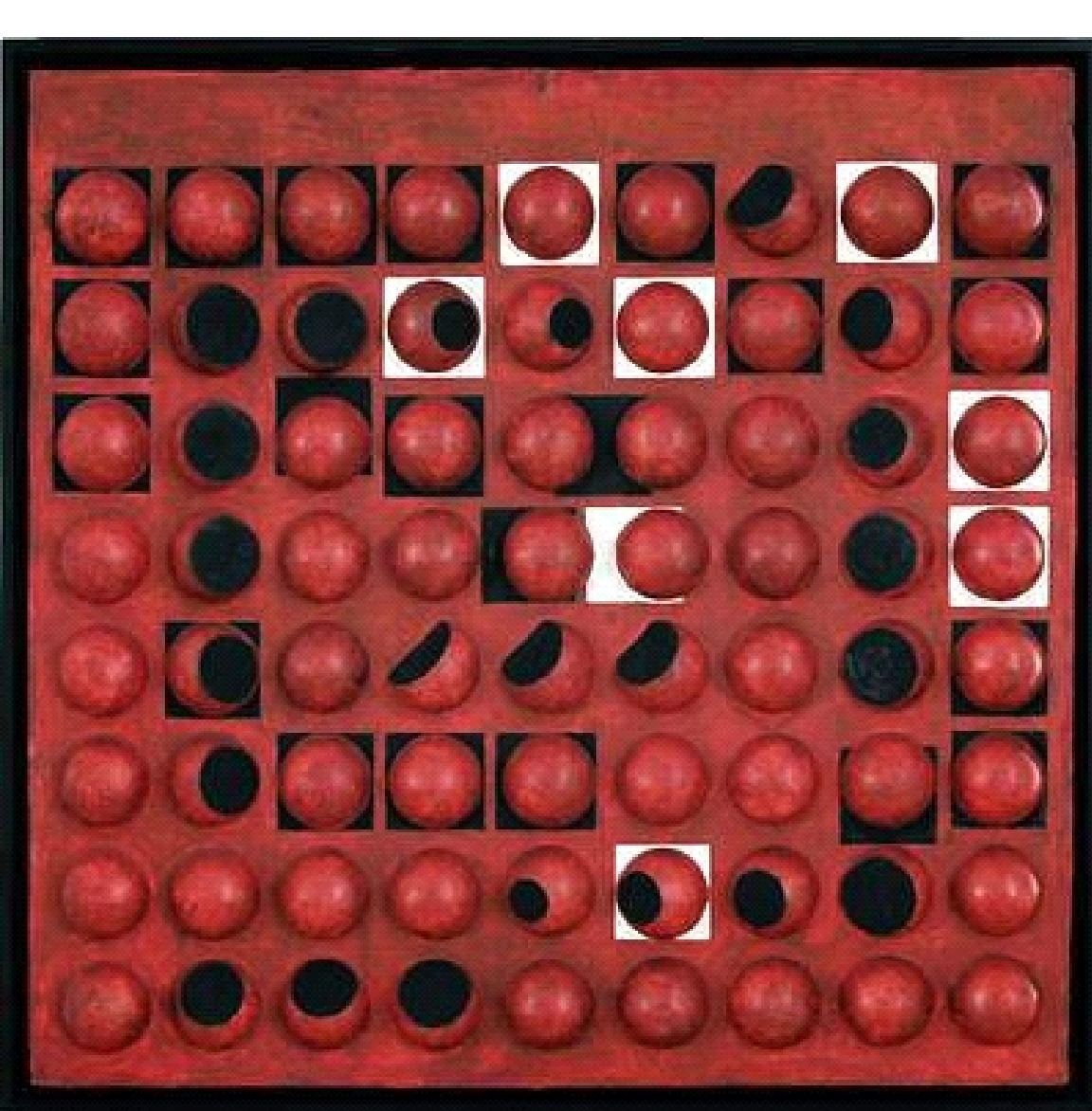

V českém **informelu** na přelomu 50. a 60. let 20. stol. se začaly projevovat racionalistické odlišnosti, které autoři upřednostňovali na úkor původně imaginativního a expresivního pólu.

Subjektivně osobní zřetele existencionálních dramát a traumat ustoupily cílenému úsilí o objektivizaci a objevování charakteristických vlastností té které materie. Prvky náhody stejně jako emocionalita byly potlačeny, důležitá byla materiální povaha světa a z ní vyplývající přirozenost řádu věcí. Zájem o vnitřní vztahy, o vnitřní strukturalizaci jednoduchých prvků, jejich tvarové kontrasty a plošná členění přivedl H. Demartiniho (podobně jako tomu bylo u V. Mirvalda, J. Kubíčka nebo R. Kratiny a dalších) k nově se formující linii konstruktivního a geometrizujícího umění 60. let.

Reliéf, 1964

Červený reliéf 1964

Hugo Demartini
Reflex, 1967-1968

Koule: elementární tvar nové přírody
Optimismem a pozitivními přísliby nové technické civilizace, jak píše J. Hlaváček, se vyznačovaly také **Demartiniho** chromované reliéfy a objekty, které vznikaly v dekadě 1964-1974.

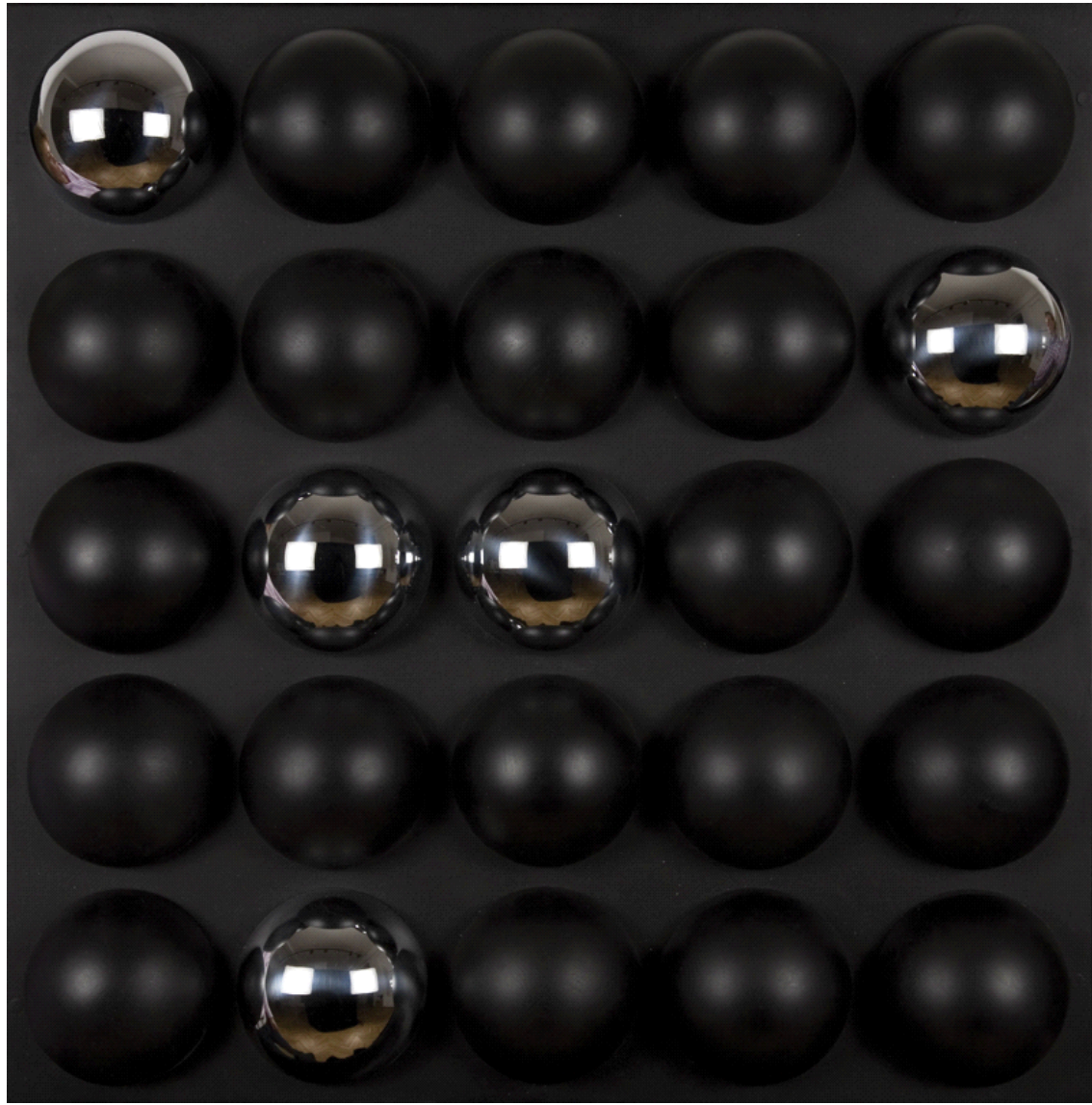
Jejich elementárním prvkem byla koule, kterou plnou nebo seříznutou až na polokouli autor množil původně v černobílých i barevných strukturách nově organizované plochy.

Téměř současně nahrazoval sádrovou hmotu pochromovaným plechem, v němž se do zrcadlového povrchu vsával nejen pozorovatel ale i celé okolí.

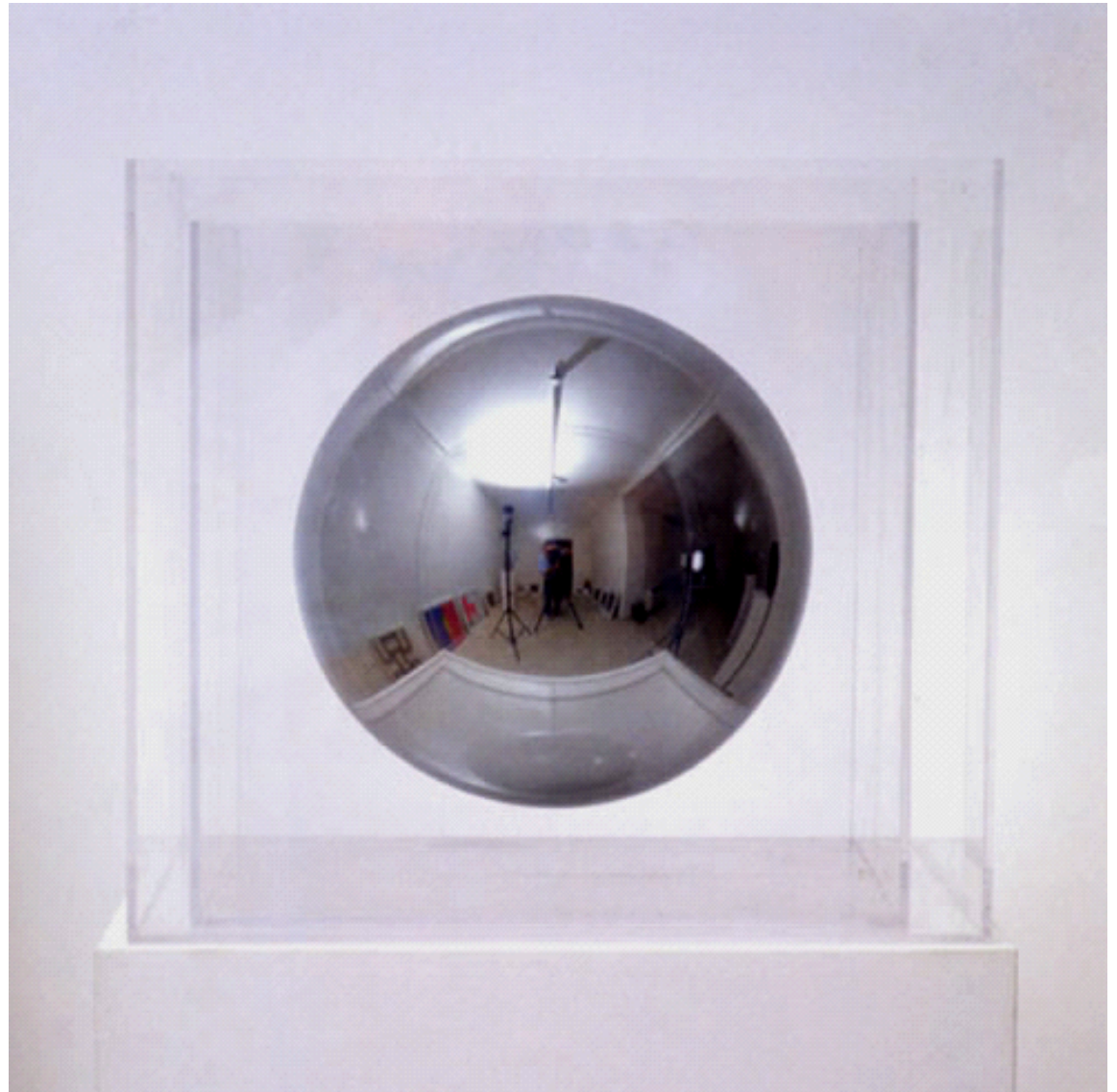
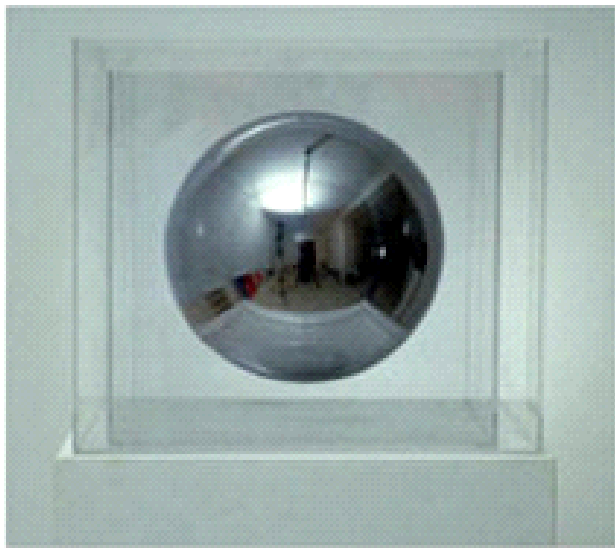
Objekt 1967

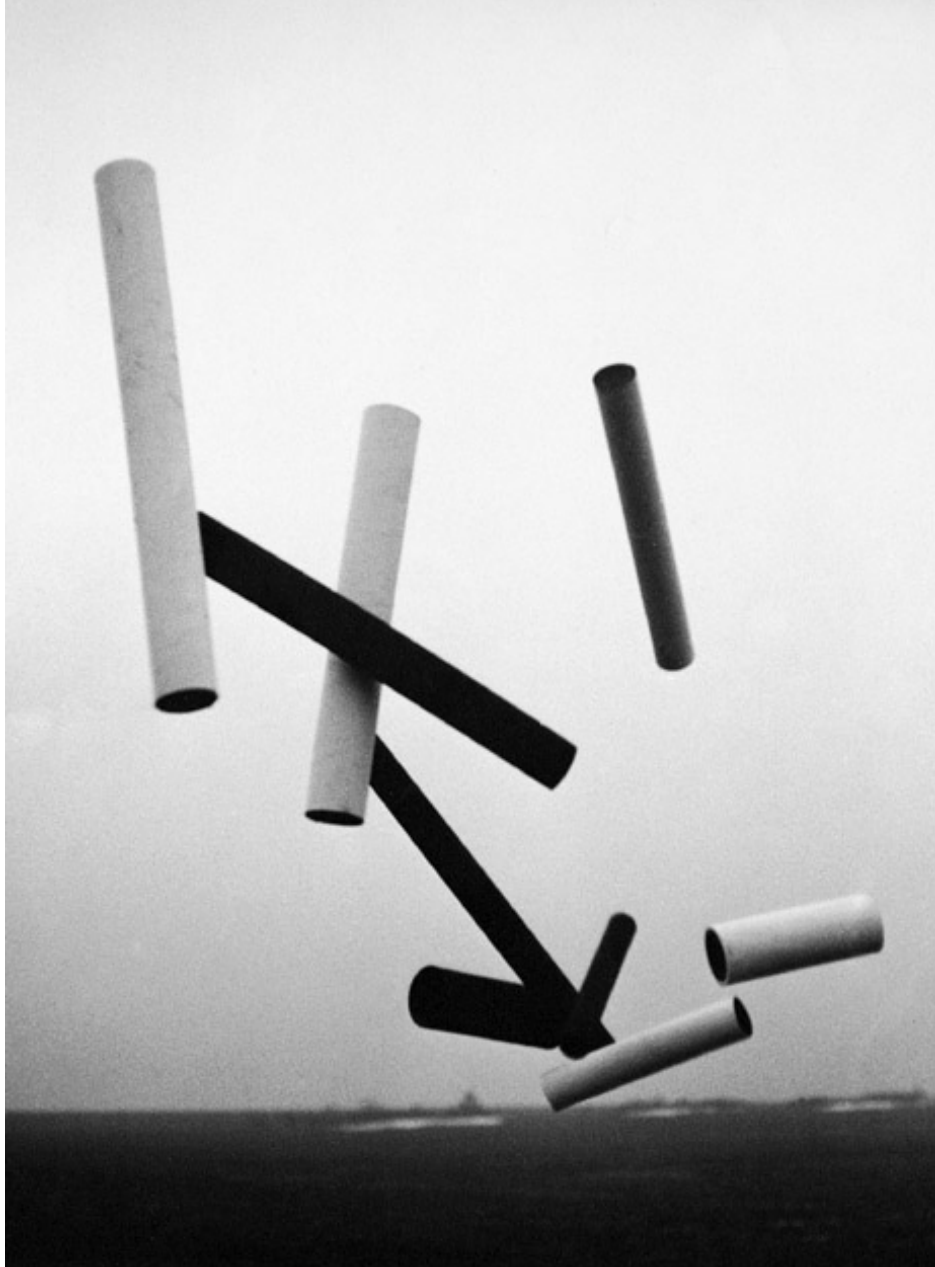
Reliéf 1965

Reliéf 1968/69
dřevo, chromovaný plech,
80 x 80 cm

Objekt, 1969.

Hugo Demartini
Demonstrace v prostoru 1968 - 69

Demonstrace v prostoru
1968

Hugo Demartini Instalace v prostoru 1968

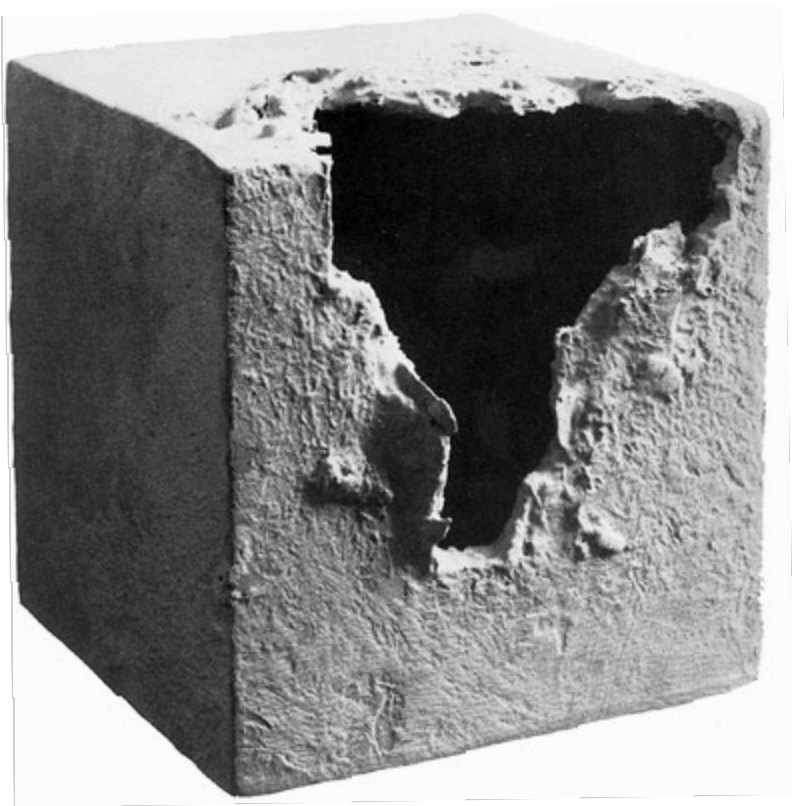
Vyhazovací demonstrace

V letech 1968-1969 podnikl Demartini cyklus Vyhazování či Tři prostorových demonstrací. Umělec vyhazoval do výšky nejrůznější prvky malevičovského repertoáru a nechával při akci fotografovat průběhy změn měnících se konfigurací. Hůlky, latě, trubice, papírové či jiné čtverce za letu a po dopadu na zemi tvořily nepřeborné variace tvarových i vztahových seskupení, jejichž vážný smysl si můžeme uvědomit ve spojení s vizionářskou architekturou a suprematistickými vizemi K. Maleviče, který ve 20. letech operoval s napůl plastickými a napůl architektonickými formami "architektonů" či "planitů" - jakýchsi domů budoucnosti, které měly být současně kosmickými loděmi. V rozhovoru (1969) pro časopis Výtvarné umění **Demartini** uvedl, že "obývání kosmického prostoru přestalo být fantazií a že již není důležitá předmětnost architektury, ale volný, neuvězněný prostor" - tedy právě "takový, jaký jen náznakem konturují do vzduchu vyhozené latě"

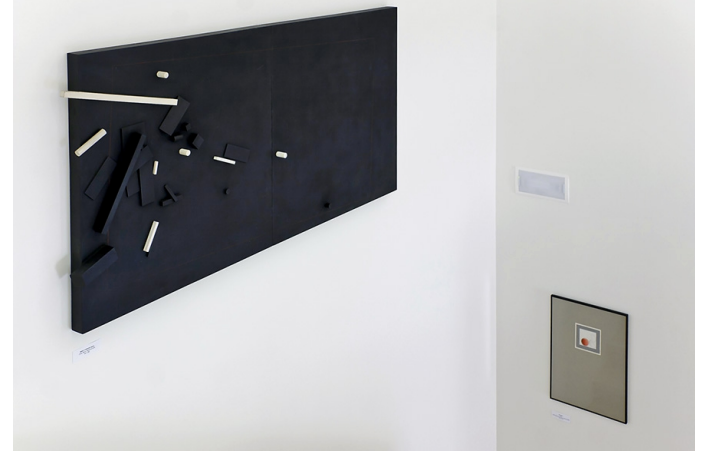
Reliéf 1975
dřevo, černá mat. barva,
142 x 150 x 29

Reliéf 1975
dřevo, černá barva,
91 x 91 x 18

Bez názvu, 1984
Snímek z katalogu Hugo Demartini 1991

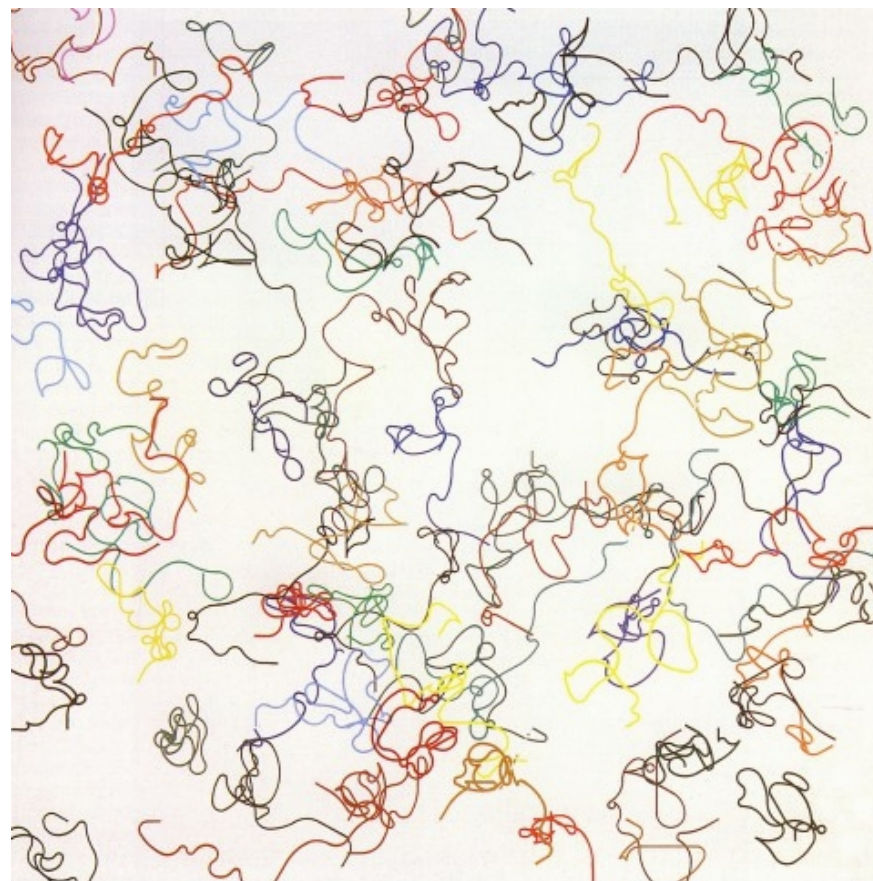
Hugo Demartini
17. 5. 2012 – 8. 7. 2012

ZDENĚK SÝKORA

* 1920, Louny

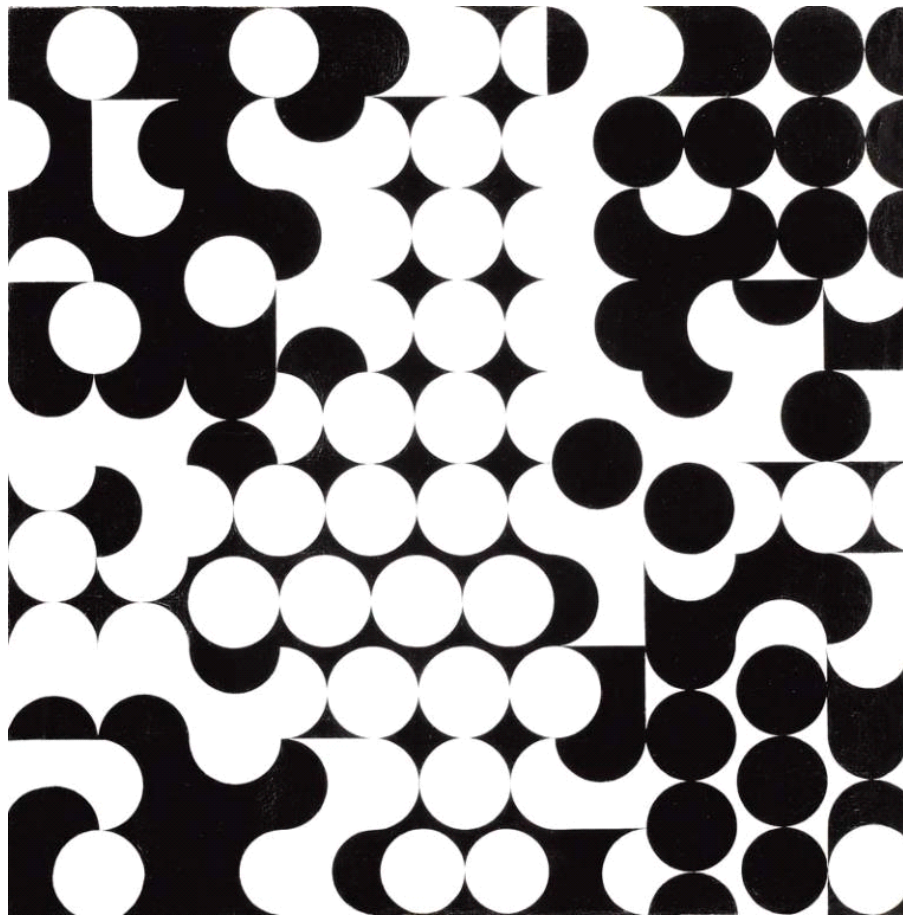

- patří mezi špičku české geometrické tvorby, jejíž počátky najdeme v raných šedesátých letech 20. století.
- Sýkorův nezaměnitelný rukopis vznikl postupně: od abstrahování krajinomaleb došel ke geometrické formě, která by se dala přirovnat k op artu. Po jejích černobílých i barevných variacích dospěl Sýkora ke geometrii náhody.
- Počítačem generované údaje podle přesných pravidel zaznamenával na plátno ve formě linií. Jejich barevnost, hustota, směr i síla byly určeny čísly. Tím zcela z malby vyloučil malířskou náhodu a spontaneitu. Také tuto metodu postupně varioval a dnes je známý především těmito lineárními obrazy

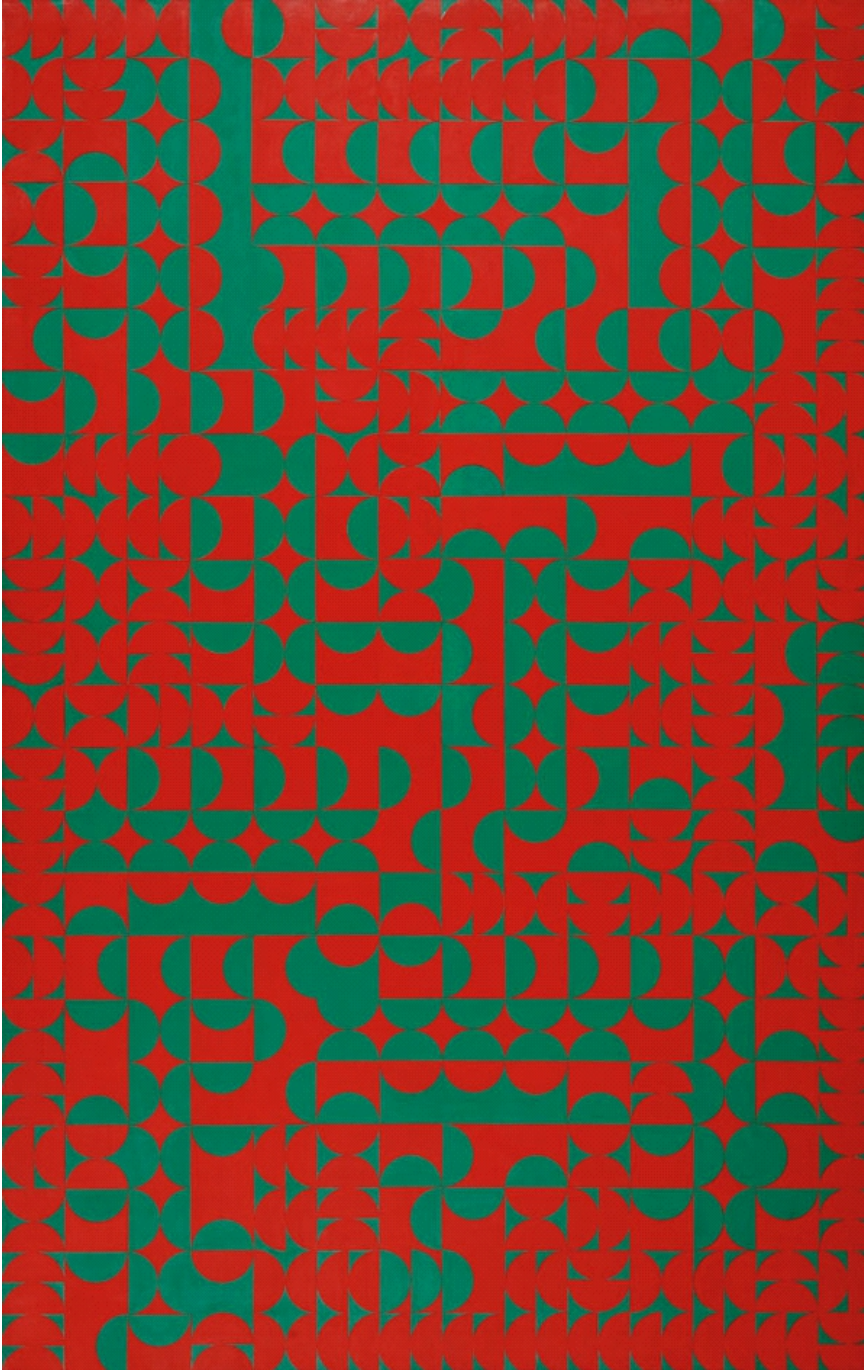
Nr. 2 81 lines, 1975

Obrazy a plastiky Zdeňka Sýkory se dostaly do významných evropských i amerických galerií, muzeí a soukromých sbírek. V roce 2003 mu udělil francouzský ministr kultury titul rytíře Řádu umění a literatury

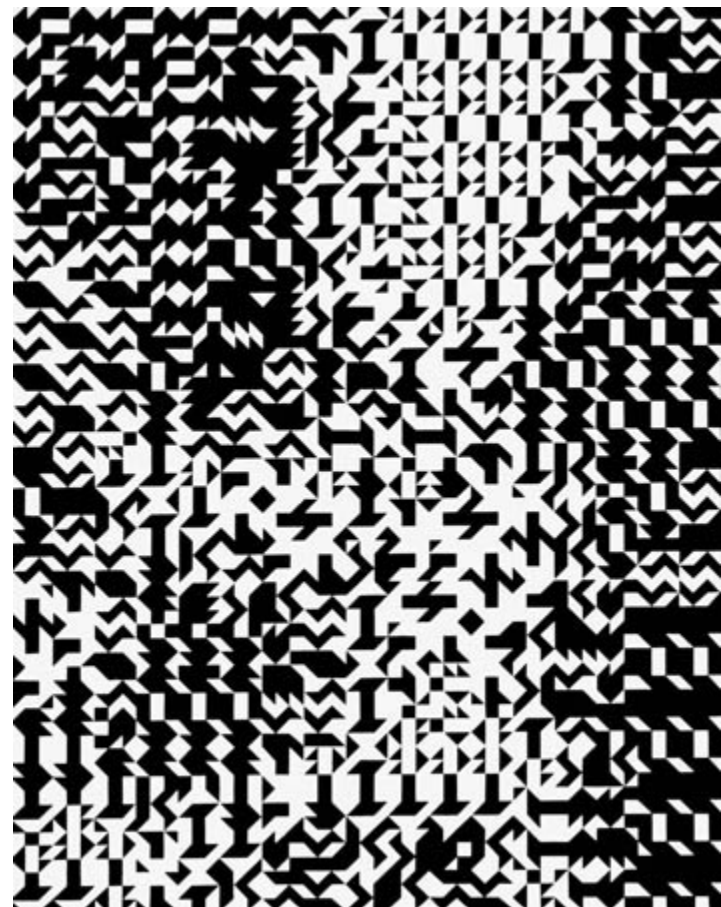
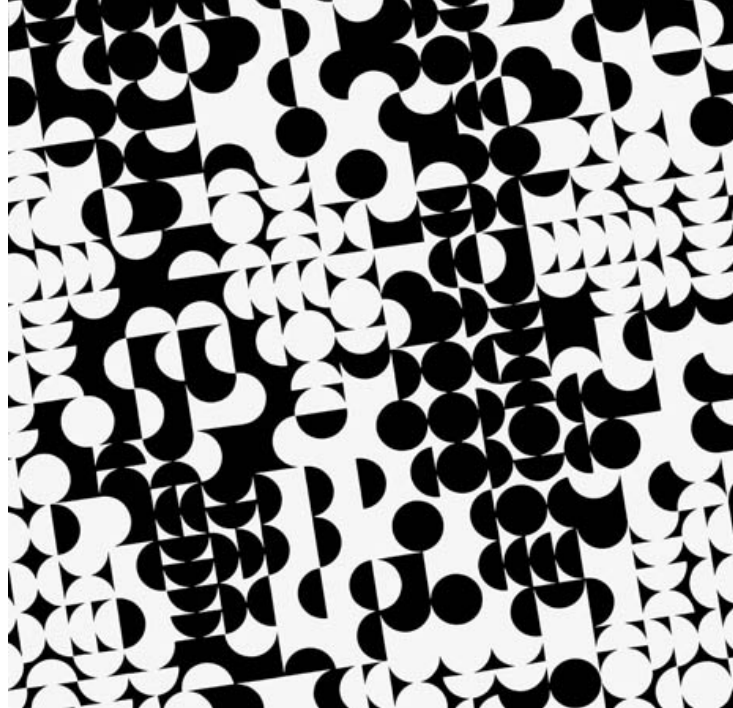

Bíločerná struktura, 1965

Červenozelená struktura, 1964

Schwarz-weiße Struktur, 1967

- Jeho **konstruktivistická** metoda spočívá v číselné řadě generované počítačem, která určuje barevnost, tvar a pohyb jednoduchých linií v obraze, který je výsekem z nekonečné vize. Přestože je obrazová plocha takto vlastně předem určena, malíř během procesu tvorby s napětím očekává, jak se definitivně obraz determinovaný výpočty vyvine. Tímto způsobem vznikají velmi osobité kompozice, kterými se Zdeněk Sýkora proslavil po celém světě.

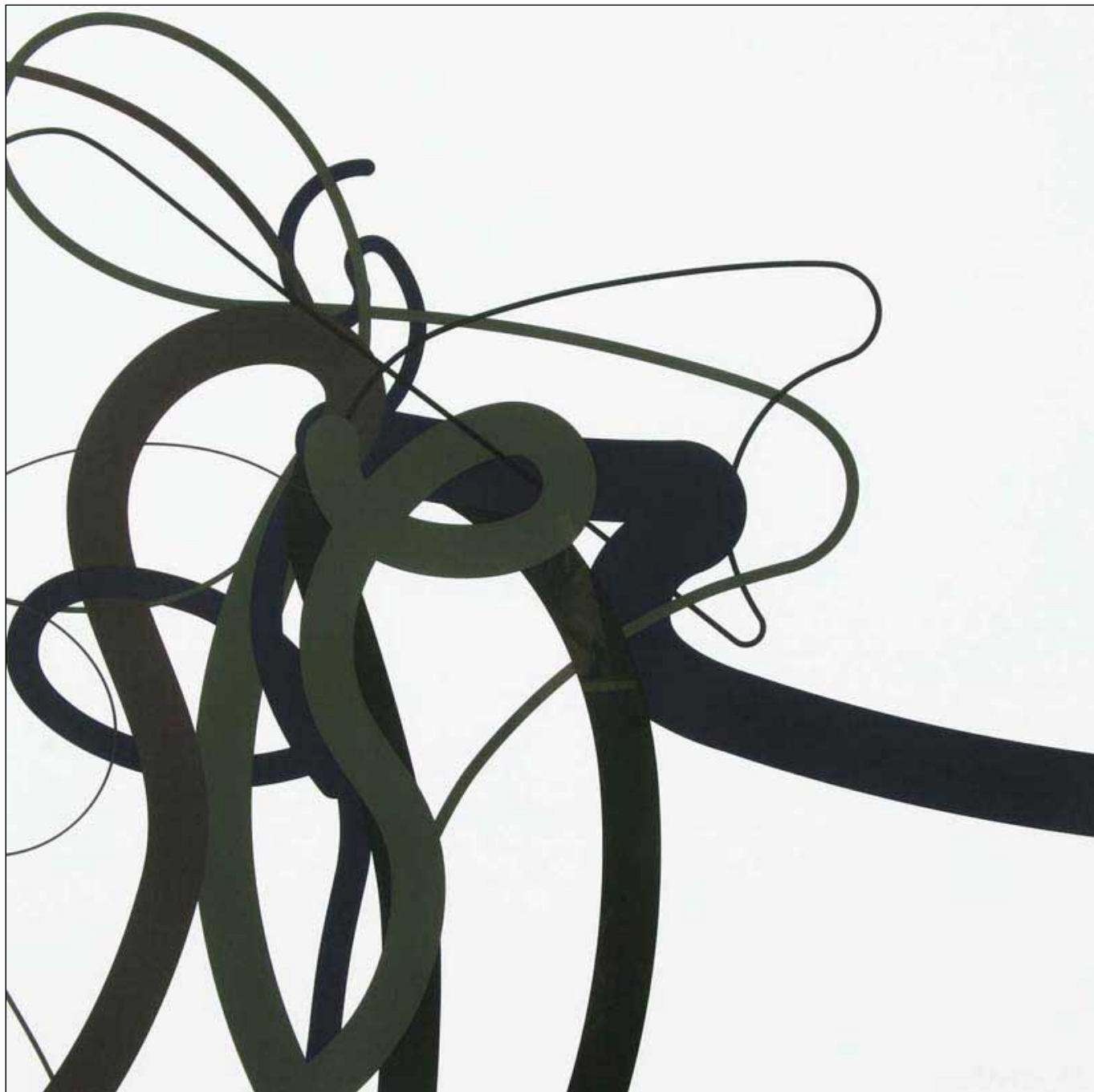

No. 21
1986

Linie 1995

**Třináct linií
pro Jana Nerudu
1999**

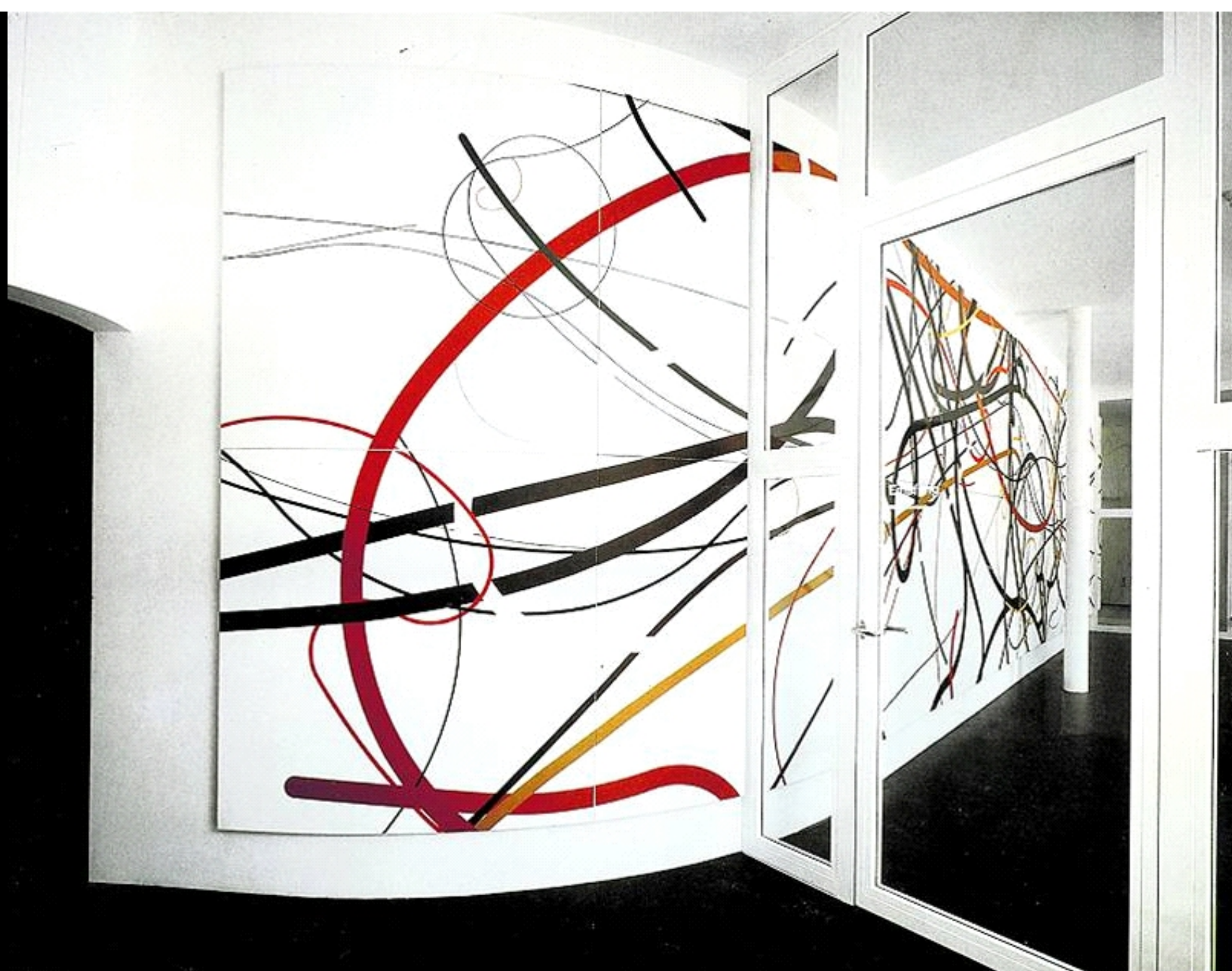

Linie, 2004

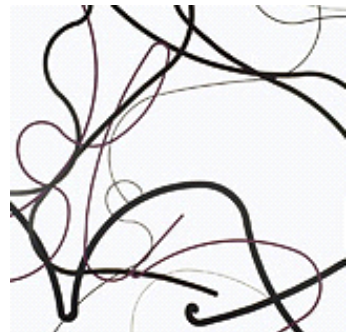
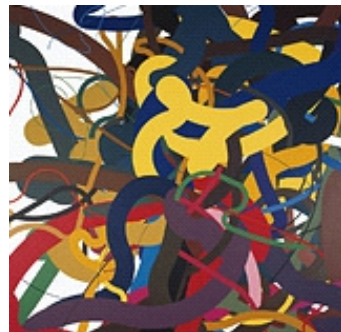
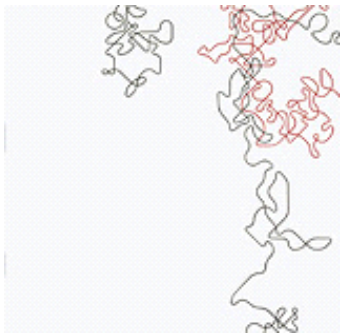
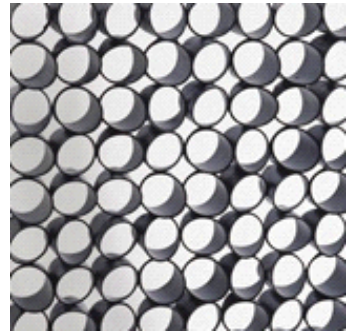
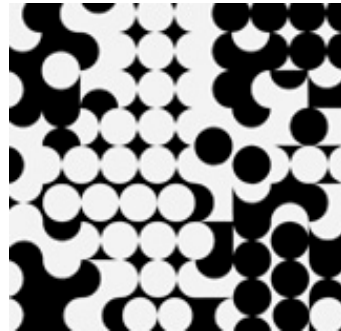
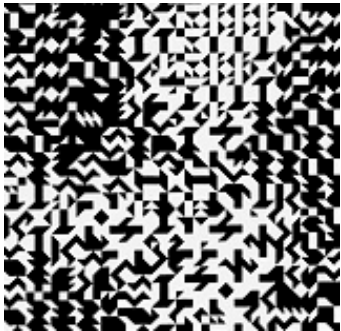
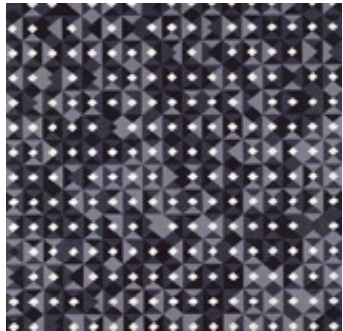
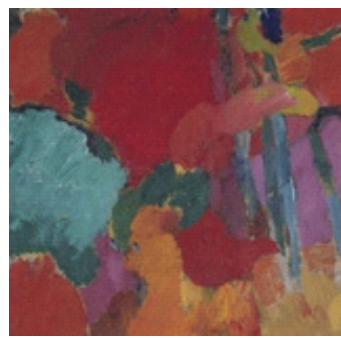
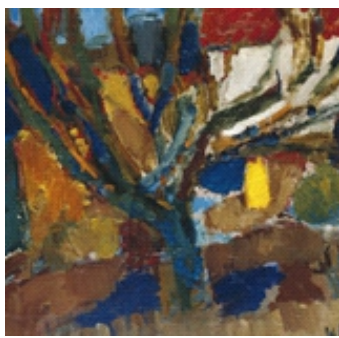

Třináct linií pro Karla Hynka Máchu 2007

Zdeněk Sýkora - Vstupní hala střediska letového provozu v Jemči

VLADISLAV MIRVALD

1921 - 2003

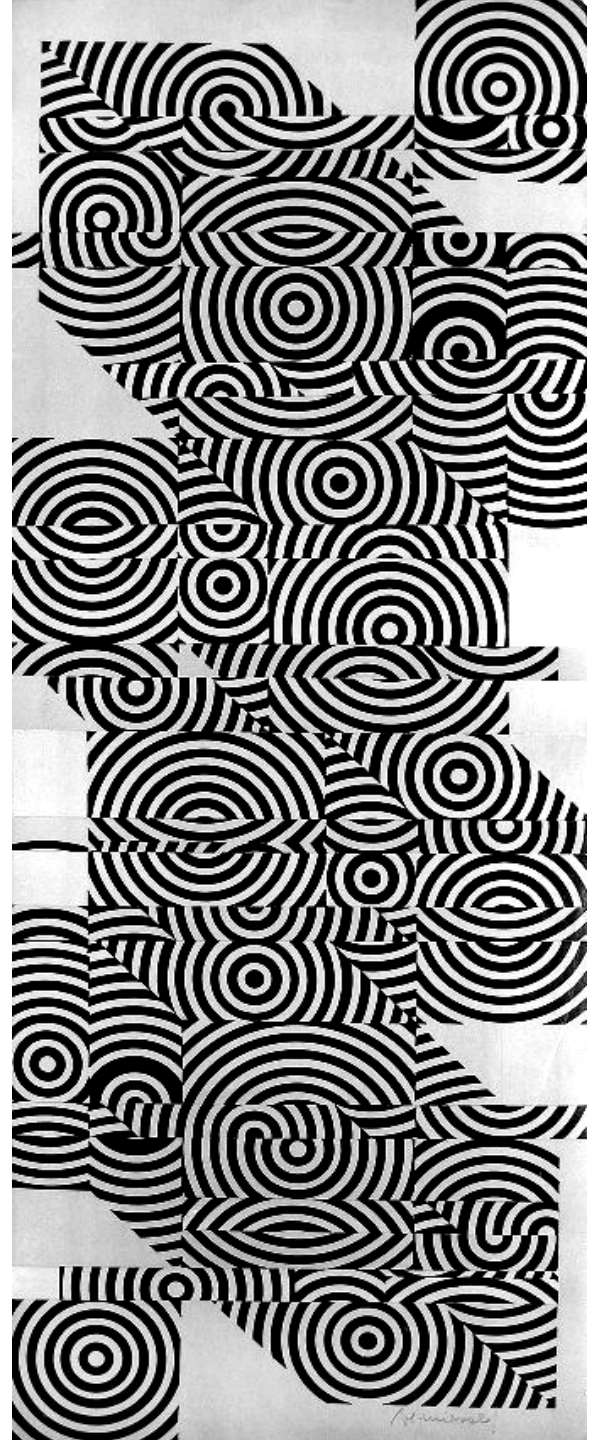
- Vladislav Mirvald vystudoval na Pedagogické fakultě spolu s výtvarnou výchovou také deskriptivní geometrii, kterou vyučoval na lounském gymnáziu. Jeho profese ovlivnila po počáteční etapě realistické malby a období poznamenaném kubismem i jeho tvorbu.
- Kompozice kreseb a obrazů se postupně začala podrobovat přísným zákonitostem geometrického řádu.
- Na konci šedesátých let se Mirvaldova tvorba šťastně protkla s mezinárodním hnutím op artu (optického umění). Jeho obrazy hrají klamavou hru s naším zrakem. Vytvářejí iluzi plasticity a pohybu. Nejsou však nikdy pouhými optickými hříčkami. Vztahují se k hlubšímu ideovému zázemí, které je vstřícné ke světu exaktního poznání a moderní techniky

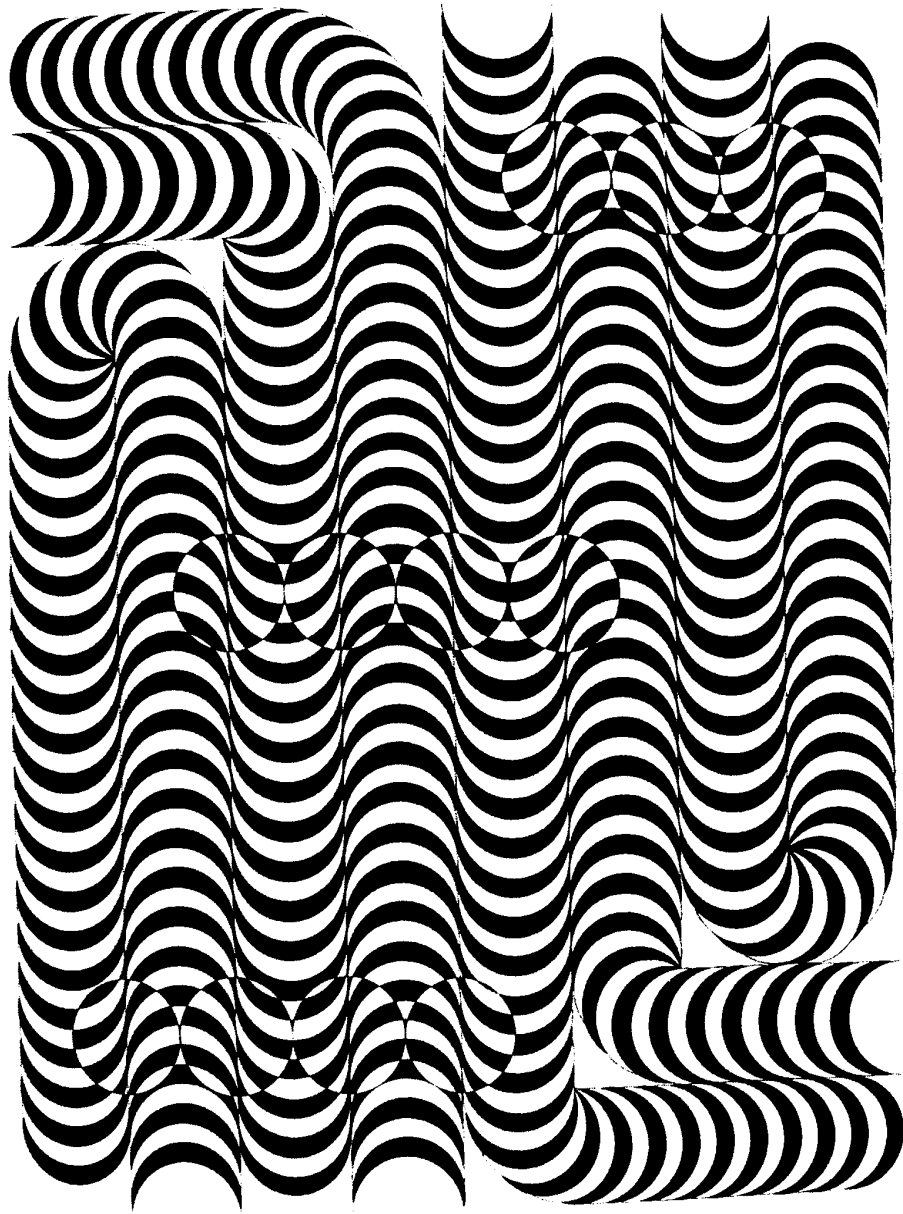
Válcová struktura
1968

Oblouková mutace
1968

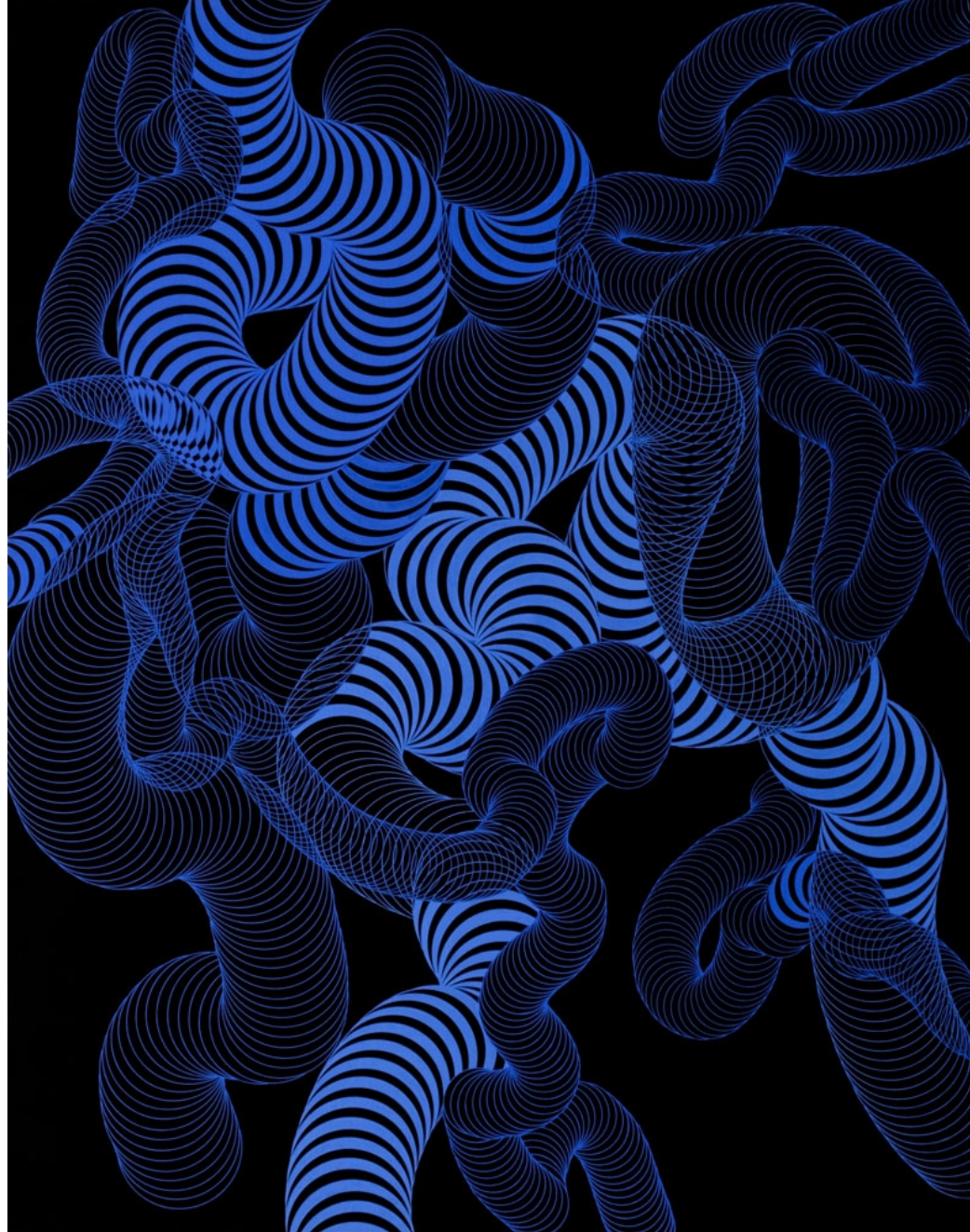

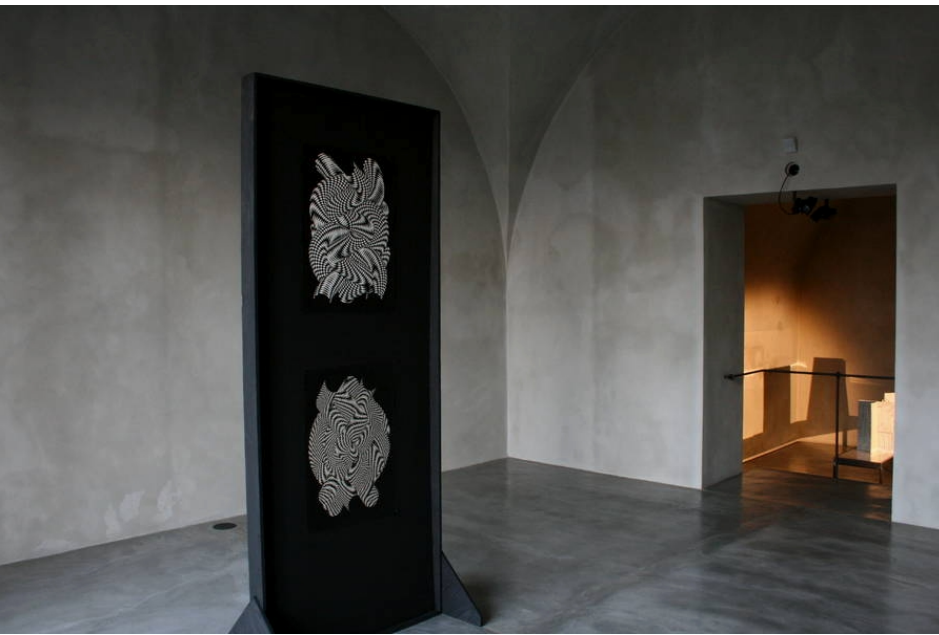
Po léta působil V. Mirvald v Lounech jako středoškolský profesor deskriptivní geometrie. Změnila se mu v přebohatou pokladnici neobvyklých úkolů. V jedné ze svých důležitých tvůrčích etap se věnoval Rombergovým křivkám.

Jsou to kružnice, které se v černomodrém pojetí skládají do podivuhodně pohybujících se válců. V. Mirvald o svém díle napsal: „Silný výraz krouživých pohybů neslouží k pouhému vystupňování účinnosti díla, neboť je poutí za hledáním vnitřního tmelu věcí.“

Přestože se v tomto díle setkáváme s racionálně kontrolovanými pravidly tvorby, Mirvaldův výklad světa v přeneseném geometrickém a konstruktivním smyslu je uhrančivý.

Rombergovy křivky, 1994

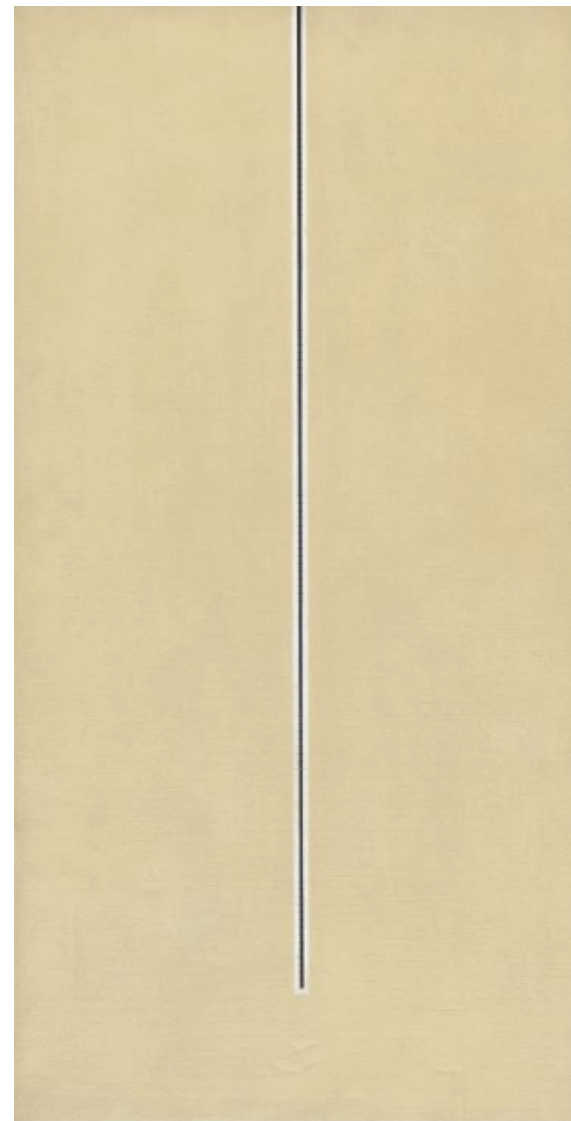
JAN KUBÍČEK

1927

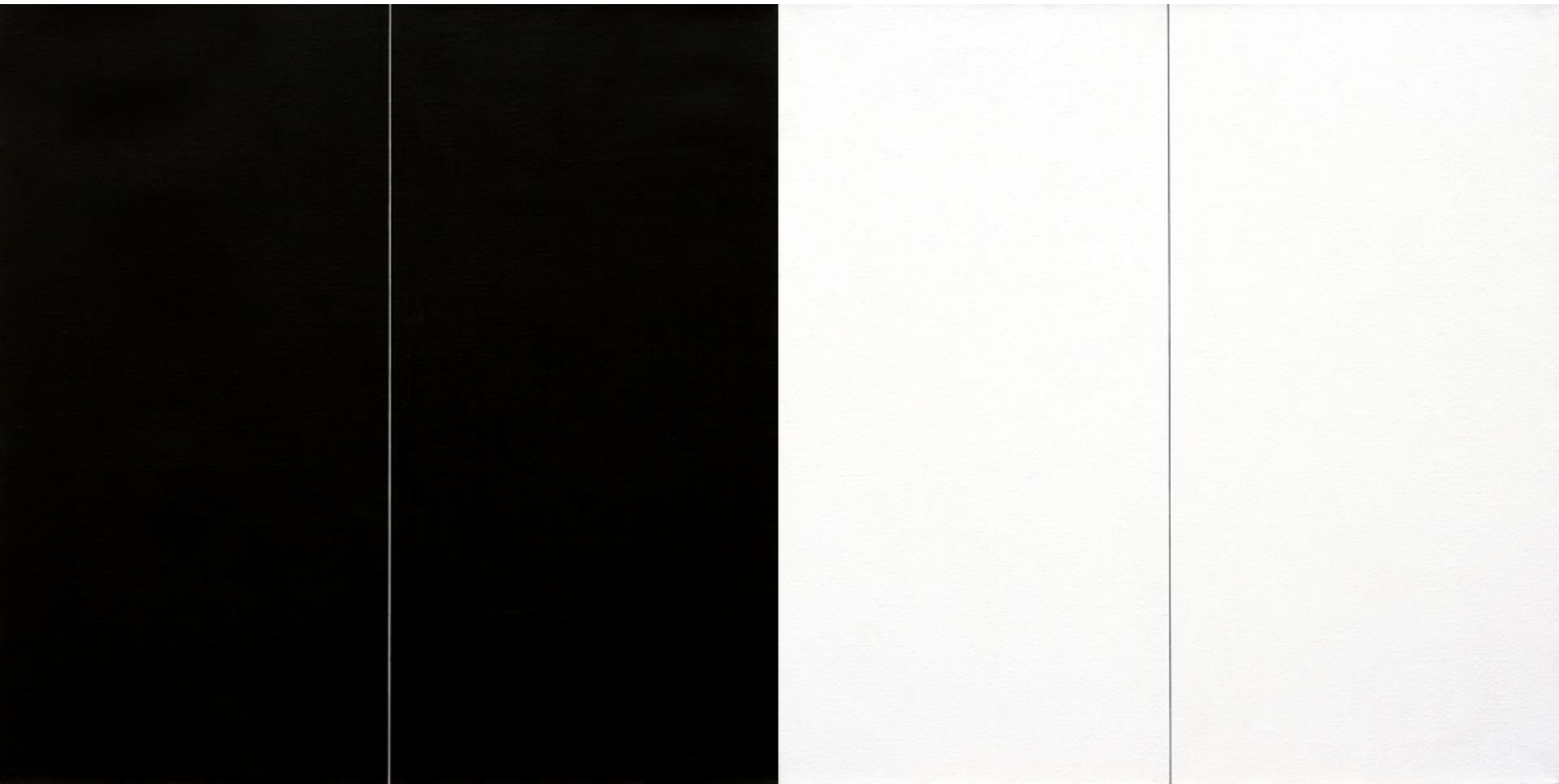

- **Studia:** 1948 – 54 VŠUP (J.Novák),
1954 – 57 scénografie na DAMU
(F.Tröster).
- **Skupiny, spolky:** SČUG Hollar, Křižovatky,
Sdružení českých grafiků František Kupka.
- Vystavuje od roku 1953, kolektivně od roku
1957.

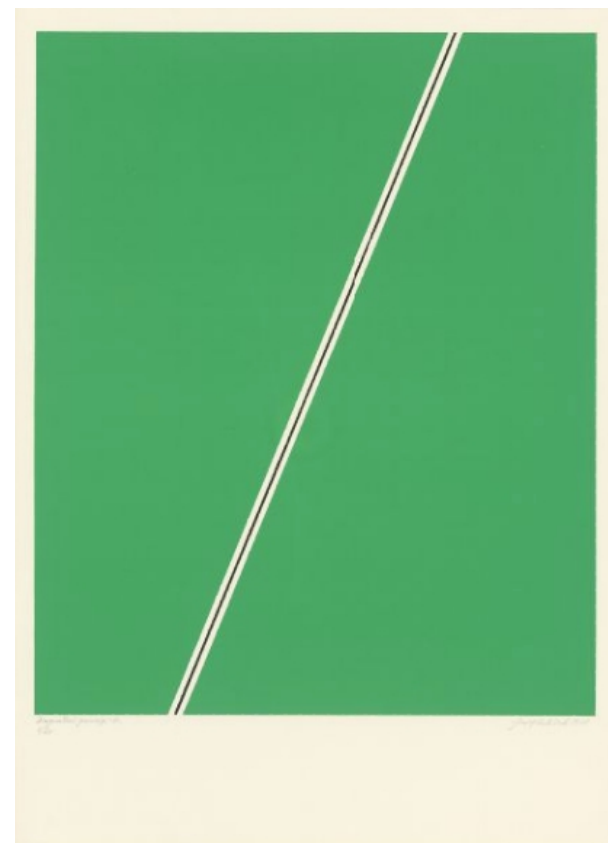
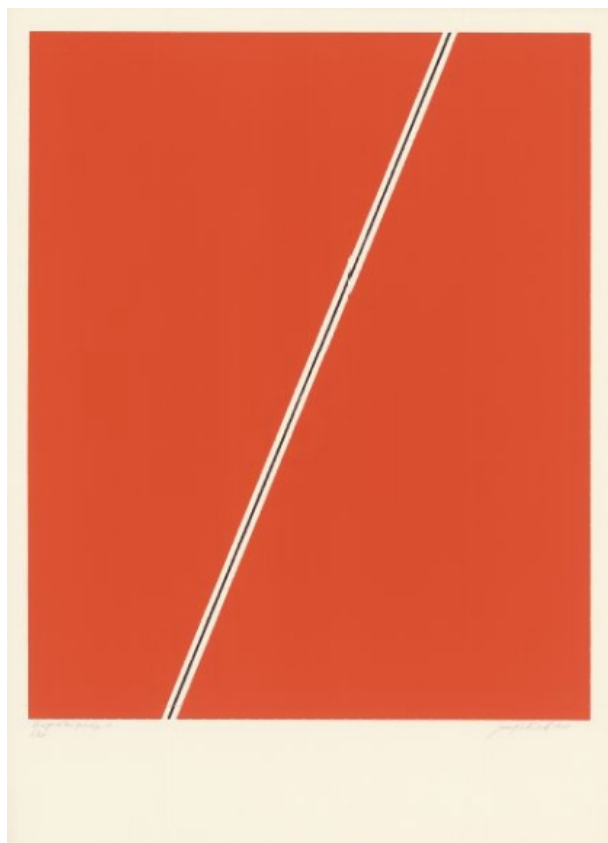
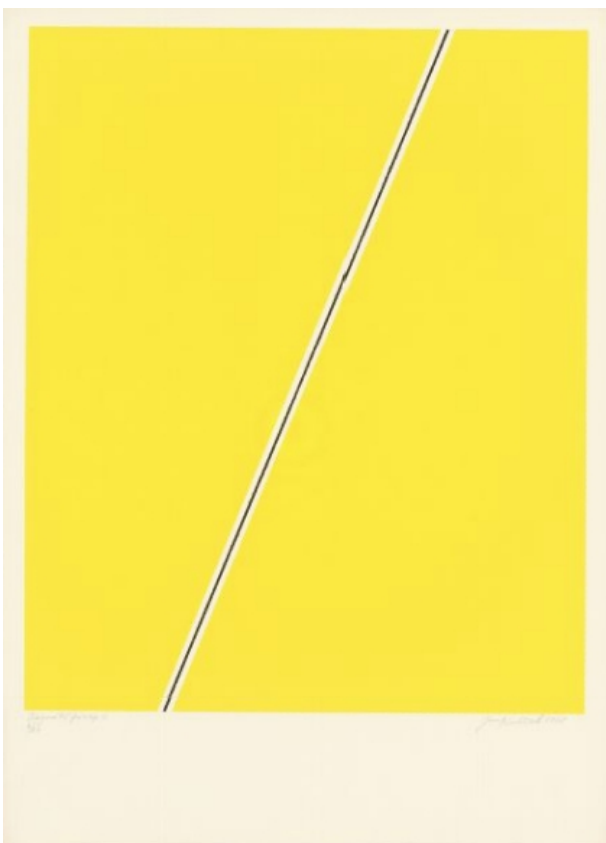
Vertikála
1968

Do umění 20. století velmi aktivně vstoupila geometrie. Přísnost a logičnost v pojetí tvarů a v členění ploch byla velmi podnětná. V nejčistší, skutečně minimalizované podobě se s ní setkáváme ve dvou obrazech Jana Kubíčka.

Negativ s vertikálou, Pozitiv s vertikálou, 1969

Diagonální princip I., II., III.
1968

Akce se čtvercem
1988 - 89

Rozdělené elementy dvě dimenze
Serigrafie
1998 - 2002

RADOSLAV KRATINA

1928 – 1999

- 1952 – 57 VŠUP (J. Novák, A. Fišárek).
- Člen Klubu konkrétistů, skupiny Tolerance a SVU Mánes
- Vytváří prostorové objekty s možností skutečného pohybu na principu geometrických forem a jednoduché mechaniky tak, aby se divák mohl podílet na přetváření viditelných proměn
- Pohyb detaily konstrukce se uskutečňuje zásahem lidských rukou, schopných ovládat a korigovat objekt v každé situaci. Objekty nemají začínající ani konečnou fázi a mohou zůstat stát v kterémkoli postavení, jsou otevřeným polem možností, vybízejícím k aktivitě. Pohyb detailů se odehrává v otevřeném prostoru, konstrukce jsou průhledové, prolínají prostorem a jsou opakem kompaktní klasické sochy, okupující prostor jen svými objemy

**Čtyři pole otočná
(1967)**

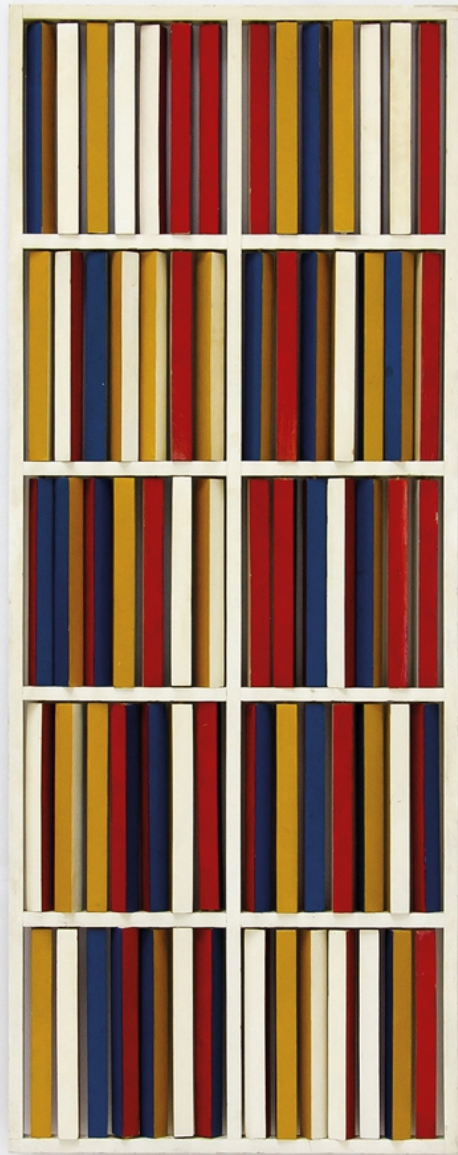

Radek Kratina,
Šest os v prostoru

Radek Kratina, *White Relief*, 1968

KRATINA V DYNAMU

RETROSPEKTIVNÍ VÝBĚR Z TVORBY
RADOSLAVA KRATINY Z LET
ŠEDESÁTÝCH AŽ DEVADESÁTÝCH.

8/3–31/5–2012
OTEVŘENO PONDĚLÍ AŽ PÁTEK
OD 10.00 DO 18.00 HODIN
VSTUP VOLNÝ

DYNAMO DESIGN, OSADNÍ 35, PRAHA 7
WWW.DYNAMODESIGN.CZ

**KRATINA
V DYNAMU
8/3–31/5–2012
Dynamo
design
Osadní 35
Praha 7**

VÁCLAV BOŠTÍK

1913 - 2005

- Od roku 1942 byl členem skupiny Umělecká beseda, v roce 1960 s Václavem Bartovským inicioval založení skupiny UB 12, která výrazně poznamenala vývoj českého umění v 60. letech (mezi členy byli například Adriena Šimotová, Stanislav Kolíbal, Vladimír a Věra Janouškoví, Jiří John a další).
- Boštík již ve druhé půlce 50. let, kdy oficiální výtvarné scéně vládl nadiktovaný socialistický realismus, přešel ke zcela abstraktní tvorbě, v níž řeší základní otázky bytí prostřednictvím jednoduchých geometrických tvarů a hry světla dané kombinací barev.
- Jeho plátna jako by vytvářela silová duchovní pole a vyzařovala energii kosmu

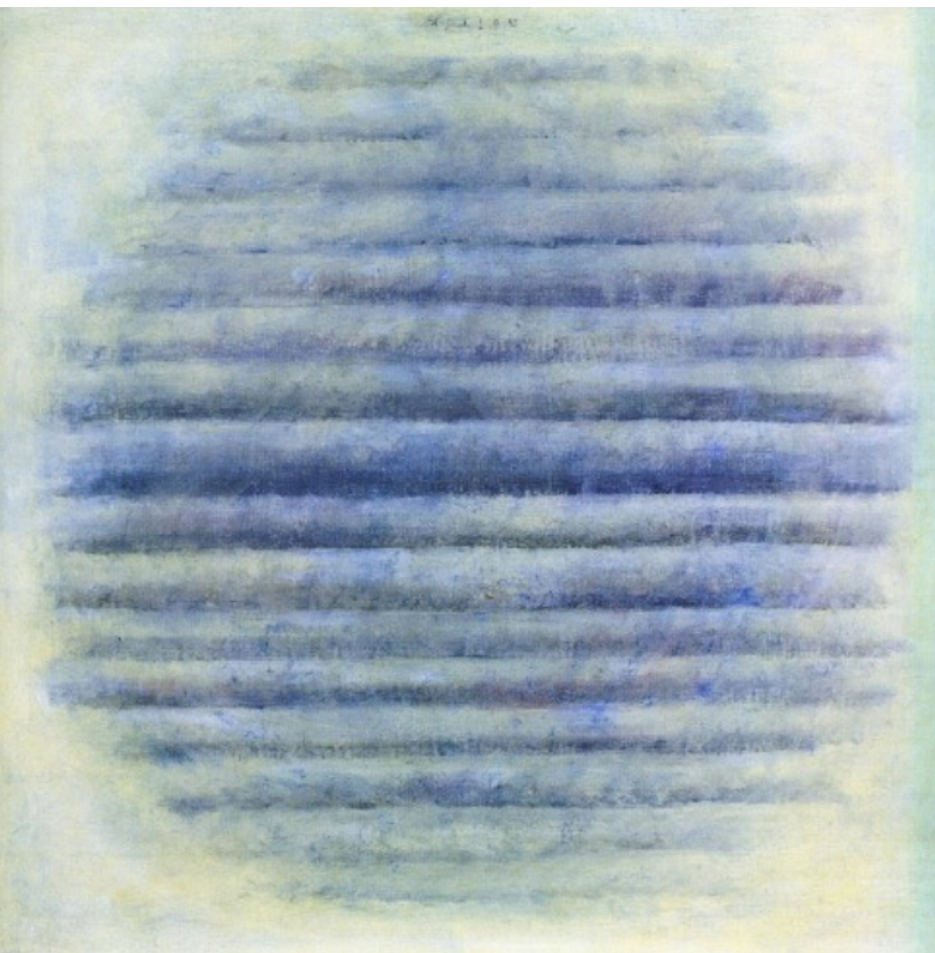
Pole modré | 1965

VÁCLAV BOŠTÍK

- Ve čtyřicátých letech postupně redukoval trojrozměrný objem na jednotlivé plány a ve svých kresbách námětově vycházejících z krajin předjímal lyrickou abstrakci.
- Od 60. let je Václav Boštík znám především jako autor abstraktních obrazů pracujících s elementárními prvky jako je bod a linie.
- Umělec je právem považován za hlavního představitele ***konstruktivních tendencí abstraktního umění*** 60. let, který v následujících desetiletích dovršil tuto linii moderního českého umění, jejíž závěrečná dekáda již časově zachytila hlásící se postmoderní tendence i nástup nových médií.

Václav Boštík, **Svislé členění, 1967**

Vrásnění, 1969

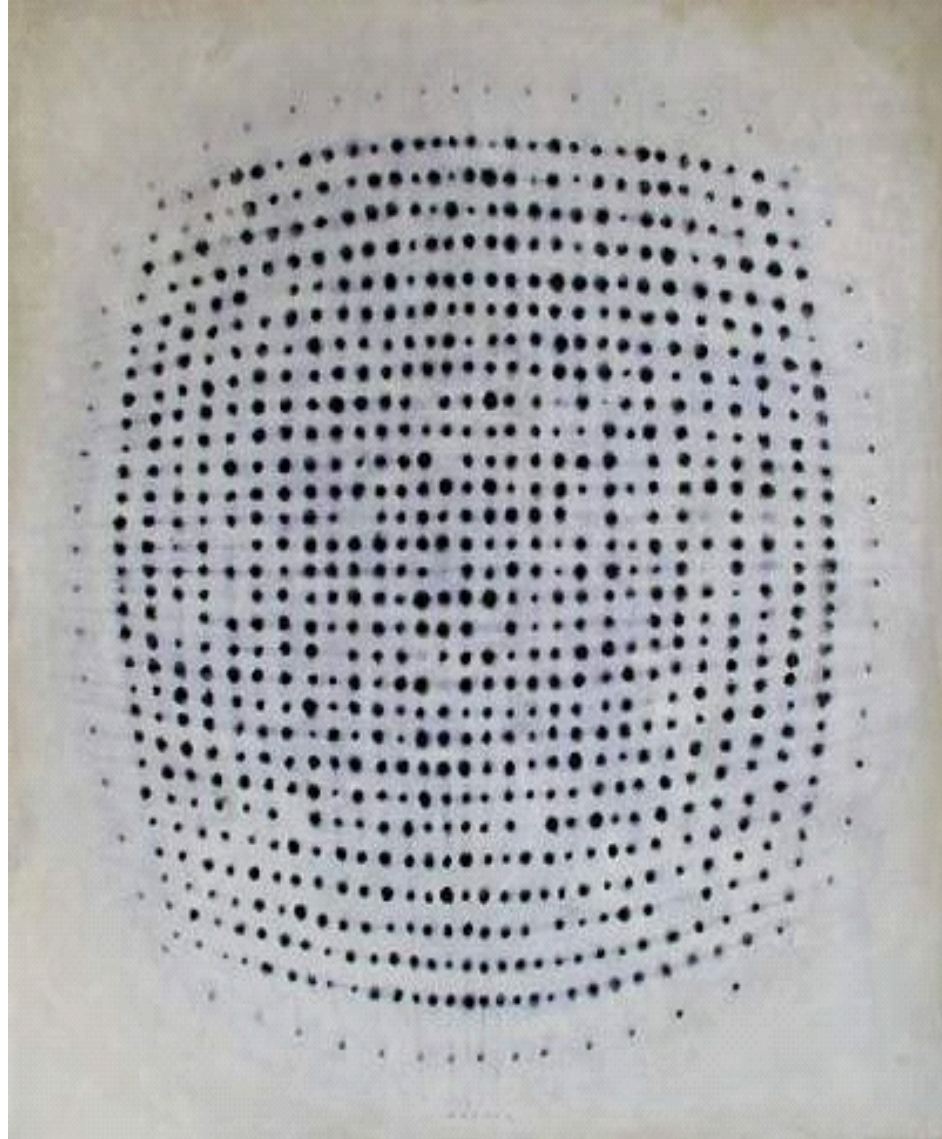
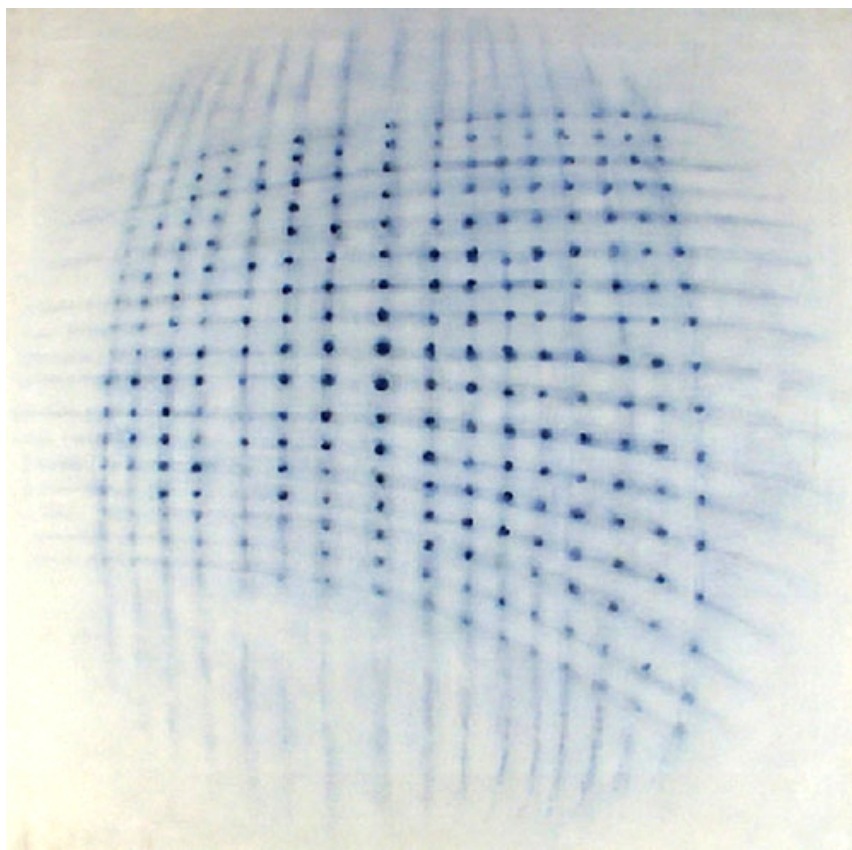

Otáčení IV, 1969

Bez názvu
**NEBESKÝ
JERUZALÉM**
(1991)

Zakřivený prostor, 1970

Obraz pole 1970

Václav Boštík
Václav Boštík: 1913...2005
Městská knihovna Praha
Výstava 9. ledna 2011

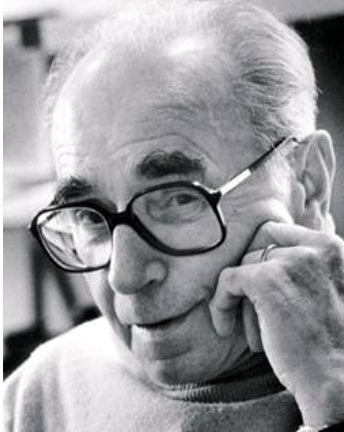
Pod názvem Václav Boštík /
1913...2005 rámovanou
životními daty umělce
otevřela Galerie hlavního
města Prahy historicky
první ucelenou
retrospektivu tohoto
senzitivního malíře.

Jiří Kolář

***1914 - 2002**

patří k nejvýznamnějším českým výtvarníkům 2. poloviny 20. stol.

Začínal jako autodidakt, básník. Stejně jako jeho výtvarné dílo především ve formě koláží je známá i jeho básnická tvorba založená na vizualitě textu. Kolář byl členem Skupiny 42, UB a Křižovatka

Od 50. let se věnoval výtvarné tvorbě, v níž podobně jako už ve své „evidentní poezii“ experimentoval s různými formami koláže (například raportáže, proláže, magritáže, muchláže).

Jeho koláže se opírají o dadaistický princip, využívají informelních i konstruktivistických tendencí. Mezi jeho oblíbené metody počítáme roláž, v níž lepí vedle sebe rozstříhané proužky různých reprodukcí. Jeho citace z dějin umění (rozstříhal a použil značné množství knih) poukazuje už také k pozdějším postmoderním principům citace

Torzo | 1990

- český básník a výtvarník, autodidakt.
- Spoluzakladatel a teoretik Skupiny 42, člen Umělecké besedy.
- Od roku 1980 do roku 1999 žil v Paříži, nyní žije v Praze.
- Od 60. let se programově zabýval koláží, využíval a později nově rozvíjel její modifikované principy (chiasmáže, muchláže, proláže) a objevil roláž.
- Jiří Kolář je dnes obecně považován za klasika koláže, žánru jehož geneze souvisí s počátky moderního umění. Kolář však dokázal tento žánr inovovat a vytvořit z něj svébytnou výtvarnou disciplinu. Umožnila mu to výjimečná originalita jeho osobnosti, neobyčejná tvůrčí invence a téměř hudební smysl pro variace. Věčná touha objevovat a experimentovat přinášela stále nové a nové tvůrčí postupy, které však nikdy nebyly uplatňovány mechanicky a formálně, ale vždy s akcentem na intenzitu vnitřního sdělení.
- V první řadě zůstává básníkem, který na území mezi obrazem a slovem rozvíjí svoji osobitou symbiózu poezie a výtvarného umění, která má ostatně v české moderní kultuře svoji dávnou tradici. Komplexnost a kvalitativní vyváženost Kolářova díla, v propojení literární a výtvarné složky i vazeb mezi starým a novým uměním je mimořádně inspirující.
- Kořeny umělecké i lidské osobnosti Jiřího Koláře tkví pevně v atmosféře předválečné avantgardy. Po prvních básnických pokusech, jejichž součástí bylo i několik koláží vystavených na výstavě v Mozarteu v roce 1937, rozvíjela se Kolářova poetika v rámci proslulé Skupiny 42. Kolářova básnická tvorba potom vrcholí po druhé světové válce, kdy v krátkém sledu připravuje k vydání řadu svých básnických sbírek, z nichž některé se v nových poměrech po únorovém převratu roku 1948 nedočkaly vydání.
- Politicky pronásledován se na čas odmlčel, aby se poté o to intenzivněji věnoval vlastní tvorbě, kterou charakterizuje definitivní rozchod s verbální poezií a experimenty s evidentní a nonverbální poezií rozvíjející specifické metody koláže.
- Velká výstava ve Špálově galerii v roce 1968, která zároveň otevírá cestu Jiřího Koláře do světa zároveň předznamenává normalizační časy, kdy byla tato osoba non grata oficiálně vymazána z kulturního povědomí a poté přinucena k odchodu do Paříže.
- Jiří Kolář patří k nejvšestrannějším a nejinvencivnějším osobnostem české moderní kultury a po právu je dnes i evropsky proslulým a všeobecně uznávaným umělcem.

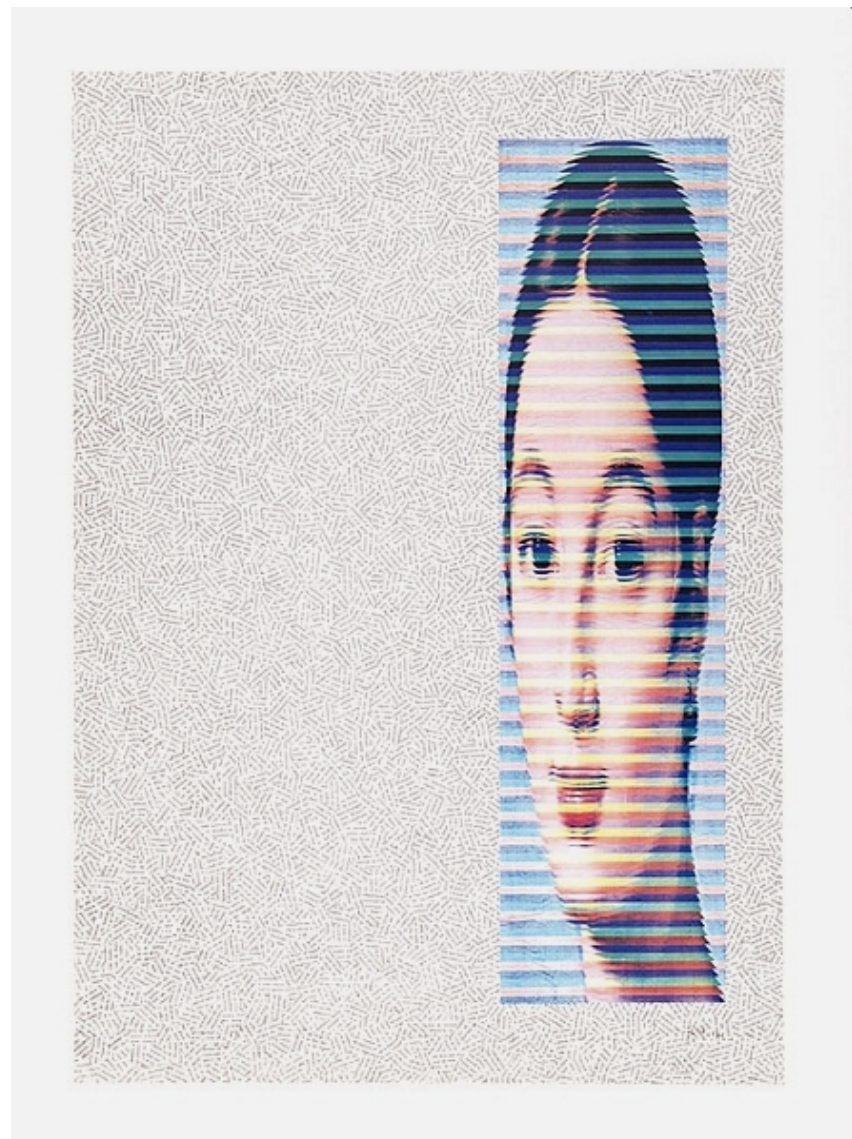

Byzantský motiv 1978

Jiří Kolář: **Venuše** (Boticelli),
1968-1969, roláž na mušelínu, 100 x 160 cm,

Mademoiselle Rivière 1981

Kam utíkáte?

Dvě dámy 1985

Snící odaliska 1985

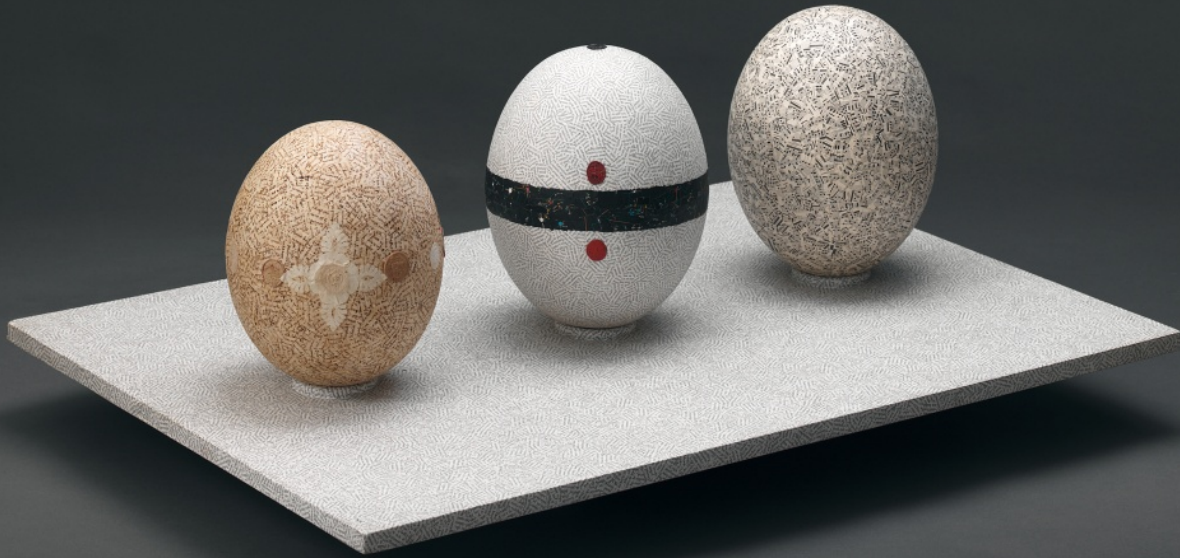

Pocta Gauguinovi

**Na počátku bylo slovo
1968**

Jiří Kolář, **Tři** (3 vejce),
1976, koláž, kombinace

Hlava ženy 60. léta

ZDROJE:

Literatura:

- **PIOJAN, José.** *Dějiny umění 10, 2. vyd.* Balios, Knižní klub 2000. 300 s. ISBN: 80-242-0218-2
- **BOIS, Yve-Alai, BUCHLOH Benjamin, FOSTER Hal, KRAUSSOVÁ Rosalind.** *Umění po roce 1900.* Slovart 2007. 704 s. ISBN 978-80-7209-952-8
- **Kol.: Umění 20. století - Malířství, skulptury a objekty, nová média, fotografie. 2. vyd.** Slovart 2011. 838 s. ISBN 978-80-7391-572-8
- **Kol.: 20. století - Obrazová encyklopedie umění. 1. vyd.** Slovart 2010. 329 s. ISBN 978-80-7391-335-9
- **MICHEL, Mario de:** *Umělecké avantgardy dvacátého století.* Praha SNKLHU 1964. 378 s.
- **DEMPSEYOVÁ, Amy.** *Umělecké styly, školy a hnutí. 1. vyd.* Slovart 2005. 304 s. ISBN 80-7209-731-8
- **KRAUSS, Anna-Carola.** *Dějiny malířství od renesance po současnost. 2. vyd.* Slovart 2008. 128 s. ISBN 978-80-7391-056-3
- **PLATOVSKÁ, Marie; ŠVÁCHA, Rostislav.** *Dějiny českého výtvarného umění VI (1958/2000). sv. 1+2. 1. vyd.* Praha : Academia 2007. 1144 s. ISBN: 978-80-200-1489-6.
- **Kol.: České moderní a současné umění 1890-2010 – 2. díl. vyd.** Národní galerie, Praha 2010. 190 s. ISBN 978-80-7035-447-6
- **Kol.: Záznam nejrozmanitějších faktorů... (České malířství 2. poloviny 20. století ze sbírek státních galerií).** Rada státních galerií. 1994. 168 s. ISBN 80-85016-24-9
- **MIRVALD, Vladislav.** *Vladislav Mirvald. vyd.1. Arbor vitae v Plzni : Západočeská galerie, 2010. 159 s.*
- **Kol.: Neokonstruktivismus - Opart ze sbírek galerie. vyd.1. Galerie Benedikta Rejta, Louny. 2005.**
- **ŠETLÍK, Jiří.** *Demartini Hugo (1931 -2010), neokonstruktivismus. vyd.1. OG Liberec a SGVÚ Cheb. 2000. 32 s.*
- **PADRTA, Jiří.** *Křížovatka. vyd.1. Český fond výtvarných umění. 1964. 16 s.*
- **SEKERA, J. – HLAVÁČEK, J.** *Poesie racionality : Konstruktivní tendence v českém výtvarném umění šedesátých let. České muzeum výtvarných umění, Praha. 1993*
- **Kol.** *Blízká vzdálenost. České výtvarné umění 1956-1972 ze sbírek Muzea umění Olomouc. Olomouc 2004. 200s. ISBN: 80-85227-69-X*

Internetové zdroje

- <http://www.artlist.cz/index.php?id=6396> (Nová citlivost)
- http://cs.wikipedia.org/wiki/Skupina_K%C5%99i%C5%BEovatka
- <http://www.karelmalich.cz/>
- <http://abart-full.artarchiv.cz/osoby.php?Fvazba=heslo&IDosoby=133>
- <http://www.artlist.cz/?id=1197> (malich)
- <http://art.ihned.cz/c1-59288810-drat-v-dusi>
- <http://www.creativoas.cz/karel-malich.php>
- <http://www.designmagazin.cz/udalosti/39463-svetova-vystava-vizionare-karla-malicha-v-jizdarne.html>
- http://cs.wikipedia.org/wiki/Hugo_Demartini
- <http://www.vetrelciavolavky.cz/sochari/hugo-demartini>
- http://www.galeriezavodny.com/upload/tisk/Katalog_GZ_hugo_demartini.pdf
- <http://www.ceskatelevize.cz/porady/10267558128-vytvarnicke-konfese/210572233650003-hugo-demartini/>
- [http://www.olmuart.cz/amo/E-OBCHOD/nezarazene/Blizka-vzdalenost-/](http://www.olmuart.cz/amo/E-OBCHOD/nezarazene/Blizka-vzdalenost/)
- <http://www.zdeneksykora.cz/>
- http://www.zdeneksykora.cz/?s=galerie&id_galerie=7
- http://www.zdeneksykora.cz/?s=galerie&id_galerie=8
- http://www.zdeneksykora.cz/?s=galerie&id_galerie=10
- http://www.zdeneksykora.cz/?s=galerie&id_galerie=11
- http://www.zdeneksykora.cz/?s=galerie&id_galerie=12
- http://www.zdeneksykora.cz/?s=vystavy_samostatne
- http://cs.wikipedia.org/wiki/Vladislav_Mirvald
- http://kultura.idnes.cz/vladislav-mirvald-zasluhuje-lepsi-peci-pecid99-/vytvarne-umeni.aspx?c=A080426_962186_vytvarneum_kot
- <http://www.zpc-galerie.cz/cs/publications/info/10>
- <http://zarox21.wordpress.com/2011/07/26/vladislav-mirvald-v-galerii-benedikta-rejta-louny/>
- <http://e-kultura.cz/vladislav-mirvald/>
- <http://www.ikg.cz/grafika1999/kubicek-dilo.txt>
- <http://www.prague-art.cz/katalog/autori/128-jan-kubicek/429-bez-nazvu/>
- <http://www.creativoas.cz/jan-kubicek.php>
- <http://www.artlist.cz/?id=1199>
- <http://www.dynamodesign.cz/cs/novinky/2012/vystava-radoslava-kratiny-v-dynamu>
- <http://www.dynamodesign.cz/cs/stranky/kratina-v-dynamu>
- http://cs.wikipedia.org/wiki/V%C3%A1clav_Bo%C5%A1t%C3%ADk
- <http://www.artlist.cz/?id=1186>
- http://instinkt.tyden.cz/rubriky/ostatni/osud/vaclav-bostik-a-namaloval-nic_25790.html
- <http://art.ihned.cz/umeni-a-design/c1-47512620-mistr-abstraktni-malby-vaclav-bostik-se-dockal-prvni-retrospektivy>
- <http://www.radio.cz/cz/rubrika/udalosti/galerie-hlavniho-mesta-prahy-vystavuje-dilo-vaclava-bostika>
- <http://www.tyden.cz/obrazek/201010/4cb6e8f74f5e0/crop-15861-bostik1.jpg>
- http://kultura.idnes.cz/recenze-neskromna-vystava-skromneho-malire-vaclava-bostika-pl3-/vytvarne-umeni.aspx?c=A101022_174122_vytvarneum_ob
- <http://www.karlovyvary.cz/cs/kalendar-akci/promeny-jirho-kolare-kolaze-objekty-3064>
- http://www.galerieart.cz/prodej_kolar.htm
- http://cs.wikipedia.org/wiki/Ji%C5%99i%C5%AD_Kol%C3%A1ř
- <http://www.artlist.cz/?id=3993> (kolář)
- <http://www.designmagazin.cz/umeni/36539-kolaze-od-svankmajera-i-kolare-vystavuji-smecky.html>
- <http://www.galeriekvary.cz/vystavy/archiv-vystav/vystavy-2012/promeny-jirho-kolare>